

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 12 hal., dołą i na prowincyi 14 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Podwale 1. 3. — Ekspedycja Ajejsowa i samiejscowa ul. Czarnieckiego 12. Pojedyncze numera do nabycia w trafikach i biurach dzienników. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 510.

Telefon Administracyi 637.

Prenumerata:

zamiejscowa:		miejsceowa:	
rocznie	40 K	rocznie	36 K
ówierórocznie	10— K	ówierórocznie	9— K
półrocznie	20 K	półrocznie	18 K
miesięcznie	3'60 K	miesięcznie	3— K

W Niemczech 4 K 10 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 5 K 50 h. miesięcznie.

„Przewodnik bankowy i Heracki“ dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymają zało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca ówieróroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 3 K — h., drudzy 1 K. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 12 K.

Ceny ogłoszeń (anonów) kupieckich, osób prywatnych i t. p.: Wiersz petitowy 7 łamowy lub jego miejsce 30 hal. tabelaryczny i liczbowy 40 hal.

Nadesłane po 1 kor., kronika 1'50 kor., za wiersz 4 łamowy lub jego miejsce miary petitowej. Ogłoszenia władz rządowych: autonomicznych po 30 hal., tabelaryczne i liczbowe po 40 hal. za wiersz petitowy 4 łamowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia liczbowe, tabelaryczne i statutowe Towarzystw ubezpieczeniowych i t. p. po 60 hal. za wiersz petitowy 4 łamowy lub jego miejsce.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracya „Gazety Lwowskiej“ Lwów Podwale 1. 3, ogłoszenia kupieckie i osób prywatnych także biuro dzienników H. Buchstapa Lwów, ul. Karola Ludwika 1. 21.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 18 września 1918.

Dotychczasowe próby pokojowe.

Nawiązując do najnowszego kroku hr. Buriána godzi się przypomnieć, że to nie po raz pierwszy podniesiono myśl pojednania stron walczących.

Dnia 12 grudnia 1916 pojawiła się jednobrzmiąca nota Austro-Węgier, Niemiec, Turcyi i Bułgarii z propozycją przystąpienia do rokowań pokojowych.

Entente propozycję tę odrzuciła. Naprzód uczynił to Briand w mowie swej na posiedzeniu Izby deputowanych d. 14 grudnia zastrzegając się przeciwko „zatruceniu Francyi“ takimi krokami. Nota wydała mu się „niewyraźną i ciemną“, „manewrem, mającym na celu poróżnienie aliantów i zdemoralizowanie ludów entente’y“.

Dnia 27 grudnia oświadczył się przeciwko propozycji kongres francuskiej partyi socjalistycznej. Dnia 16 grudnia wystąpił przeciwko krokowi Mocarstw centralnych minister Pokrowski na posiedzeniu Dumy rosyjskiej, a dnia 19 grudnia uczynił to samo Lloyd George na posiedzeniu Izby gmin, zaznaczając, że jedyną podstawą rokowań pokojowych mogą być „zupełne przywrócenie (restitution), naprawienie (reparation) i skuteczne gwarancje“.

Dnia 22 grudnia 1916 amerykańscy ambasadorowie przedłożyli mocarstwom aide-memoire z propozycją Wilsona co do wymiany myśli, celem przywrócenia pokoju. Mocarstwa centralne wystosowały odpowiedź przychylną, kolejno ją przesyłając pomiędzy 26 a 29 grudnia. Dnia 30 grudnia dały odpowiedź mocarstwa przeciwnego obozu, odrzucając propozycję jako „pozbawioną szczerości i znaczenia“.

Przesyłając te odpowiedzi Mocarstwom centralnym, sekretarz stanu Lansing dołączył notę od siebie. Stanowisko, wobec odmo-

wnych odpowiedzi entente’y, zajęli hr. Czernin i kanclerz Bethmann-Hollweg. Dnia 5 stycznia obaj Cesarze Karol I. i Wilhelm II. w Najw. Rozkazach do armii i floty oświadczyli, że dalsza walka jest nieunikniona.

D. 11 lipca 1917 ogłoszony został program większości parlamentu Rzeszy, stwierdzający, że dążeniem parlamentu jest osiągnięcie pokoju na podstawie porozumienia i trwałego pojednania ludów z wyrzeczeniem się kontrybucyi i aneksyi. Rezolucyę w tym duchu przyjęto 214 głosami przeciw 116, przyczem 17 postów wstrzymało się od głosowania.

D. 28 lipca 1918 hr. Czernin wygłosił wobec przedstawicieli prasy mowę, w której wyjawiał swe poglądy na sprawę pokoju na podstawie porozumienia.

Wobec inicjatywy tej zajęli natychmiast nieprzejednane wrogo stanowisko Lloyd George, sir Edward Carson, Artur Balfour i lord Robert Cecil.

D. 18 sierpnia 1917 Papię Benedykt XV. wystosował do stron walczących nową notę pośredniczącą. Przez cały miesiąc sierpień toczyła się dyskusya na temat zwłaszcza konferencyi pokojowej socjalistycznej w Sztokholmie. We wrześniu (21—30) nadeszła odpowiedź Mocarstw centralnych na notę papieską.

D. 2 października hr. Czernin wygłosił na bankiecie w Budapeszcie mowę o pokoju na podstawie porozumienia i rozbrojenia powszechnego.

W listopadzie Trocki w formie ultimatum wezwał entente do rewizyi jej celów wojennych. D. 28 listopada rząd Lenin-Trocki depeszą iskrową rozesłał apel „Do ludów państw walczących“, na co Mocarstwa centralne odpowiedziały zaraz w duchu pokojowym, entente zaś rzuciła znowu garść głosów oświadczeniowych się za dalszem prowadzeniem wojny.

Wilsona program pokoju powszechnego wydrukowany został w orędziu do kongresu amerykańskiego dnia 8 stycznia br. Był to ów program, o którym hr. Czernin oświadczył na Delegacyach, że go nie odrzuca, gdyż zgadza się zupełnie z jego, hr. Czernina, własnym programem.

Dnia 12 lutego przyniósł nowe orędzie Wilsona. Zwróciło się ono przeciw propozycjom hr. Czernina i hr. Hertlinga.

Dnia 5 marca lord Lansdowne w liście do *Daily Telegraph*, uznając mowę Hertlinga za duży postęp, nieznił w Izbie lordów wnioski co do utworzenia Ligii narodów łącznie z Mocarstwami centralnymi. Lecz zároveň Lloyd George, jak Robert Cecil i Clemenceau zajęli wobec tej inicjatywy z gruntu nieprzychylnie stanowisko.

Rozbiły się także widoki socjalistycznej akcji pokojowej, sukcesy zaś niemieckiej ofensywy wiosennej, obniżyły nastroj pokojowy w Niemczech, co znalazło wyraz w ustąpieniu Kühlmanna.

Dopiero ostatnie mowy niemieckich mężów stanu: Solfa (20 sierpnia) i Payera (12 września), jakoteż Hertlinga (12 września) udokumentowały powrót nastroju przychylnego dla pokoju w Niemczech.

Mowa hr. Buriána przy powitaniu niemieckich dziennikarzy z Rzeszy (9 września) była jakby przygotowaniem do ważnego kroku, który miał nastąpić w dni kilka później w formie znanej noty.

Echa noty pokojowej hr. Buriána.

Wiedeńska Rada miejska uchwaliła na wczorajszym posiedzeniu proponowaną przez burmistrza miasta dr. Weiskirchnera enuncyacyę, w której wita notę hr. Buriána jako zdarzenie dziejowe i jako krok do upragnionego przez całą ludzkość pokoju.

Corriere della Sera, omawiając notę hr. Buriána, domaga się, by państwa ententy jak najrychlej dały odpowiedź wyczerpującą na tę notę. W zaproszeniu do akcji pokojowej Papię, dopatruje się ten dziennik złośliwości Wiednia.

Bureau Reutersa dowiadyuje się, że nota austro-węgierska będzie dokładnie roztrząsana przez państwa ententy, musi zatem minąć

kilka dni, zanim będzie dana na nią odpowiedź.

Notę hr. Buriána przedłożył wczoraj wieczorem rządowi rumuńskiemu upoważniony zastępca Rządu austro-węgierskiego hr. Demblin. Dzienniki rumuńskie ogłosiły treść noty w osobnych wydaniach.

Balfour, przemawiając do zastępców prasy, wspominał także o nocie hr. Buriána i oświadczył, że zdaniem jego (gdyż dotychczas oficjalnie nie zastanawiano się nad nią) w obecnych stosunkach nota nie doprowadzi do celu, a jak sądzi, miała jedynie zamiar poróżnienia sojuszników.

Do Moskwy nadeszła wiadomość o nocie hr. Buriána wieczorem, tak, że nota mogła być tylko przez niektóre dzienniki wydrukowana.

Stanom Zjednoczonym przesłało notę poselstwo szwedzkie w Waszyngtonie.

Odbudowa Galicyi.

Obrady komisji ministerjalnej w sprawie odbudowy Galicyi pod przewodnictwem P. Ministra robót publicznych Homanna i w obecności P. Ministra dla Galicyi (Galickiego) toczyły się w bieżącym tygodniu.

W obradach tych wzięli ponadto udział zastępcy Ministerstw: skarbu, rolnictwa, handlu, wojny, spraw wewnętrznych, kolei i wyżywienia ludności, a nadto oddziału galicyjskiego dla odbudowy kraju, Namiestnictwa, Wydziału krajowego tudzież miast Lwowa i Krakowa.

Po otwarciu obrad P. Minister robót publicznych dr. Homann przedstawił swoje spostrzeżenia poczynione w czasie podróży odbytej w ciągu miesiąca sierpnia po Galicyi i stwierdził, że ludność, zwłaszcza w spustoszonej części Galicyi wschodniej, musi się jak najrychlej dać pomoc.

P. Minister oświadczył, że ludność w wielu miejscowościach tej części Galicyi mieszka w ziemiankach lub w nadzwyczaj prymitywnych chatach, które nie chronią jej przed deszczem i zimnem. Brak też tej

47)

Tadeusz Konezyński.

Blaski miłości.

Powieść.

VIII.

(Ciąg dalszy).

Flora, która dotychczas milcząco przysłuchiwała się wszystkiemu, kiedy usłyszała, że wszystko zerwane między Dulebą i Laurą, skoczyła na jego obronę:

— Co? ty go wypędzasz? — zawołała do Laury.

— Tak.

— Tak? — uniosła się pianistka. — Włóczyłaś go za sobą po całej Europie, a teraz go wyrzucasz jak zepsutą zabawkę na śmieci?

Pani Rubieckiej było już tego za dużo.

— Milcz, albo! — zagroziła jej.

— Albo, — proszę! — albo! — sztychła z niej Conquetti stłumionym głosem.

Świat się na tobie nie kończy. Wymawiam ci moją przyjaźń. Mam jej po uszy. Widziałam dużo zła na świecie, i nauczyłam się wiele wybaczzać, ale tyle paskudztwa razem, tego jeszcze nie widziałam.

Krew uderzyła do głowy pani Laurze.

— Wynos się i ty! — krzyknęła — alkoholicko!

Flora odciegła się:

— Naturalnie, że piję, zapijam niesmak po tobie, no ale skończy się wszystko i nasza znajomość sezonowa!

W kącie zawodził poeta, złamany nieświadomością swego bóstwa.

— Biedna, opętana przez szakala.

Conquetti wzięła za rękę Ceśka i doprowadziła go do pani Laury:

— Moja noga nie postanie więcej w twoim domu — rzekła do niej, poczem zwracając się do młodego człowieka, spytała go: — A ty Ceśku co zrobisz?

— Tak samo i ja postąpię — oświadczył kategorycznie — na to duma nam nie pozwala.

Pani Rubiecka spojrzała na nich, jak na dwoje wariatów.

— Gdzie mam rzeczy państwu odebrać? — zapytała uszczypliwie.

Poeta, który dopiero teraz spadł z nieba na ziemię i zrozumiał to, że jest bez dachu nad głową, wpadł na prostą, bardzo „genialną“ myśl:

— Conquetti, jak myślisz? Sądzę, że najlepiej będzie tu zostać u hrabstwa Pradowskich, dopóki sytuacja się nie wyjaśni. Na ten moment nadszedł właśnie brat Halszki, uwiadomiony przez nią i uproszony, by rozmówił się z baronem.

— Panie hrabio, witam pana! — wystąpił do niego poeta z przemową.

— Dobrze popołudnie państwu — powiedział Wiktor wszystkim.

Duleba skłonił się dwukrotnie.

— Mam do pana prośbę — odezwał się pełen skromności i uszanowania.

— Słucham!

— Czy ja i Conquetti — wystylizował Cezary propozycję — możemy prosić hrabiego o gościnność krótszą, względnie dłuższą?

Brat Halszki domyślił się, że zaszło w czasie jego nieobecności coś niezwykłego, lecz przez delikatność nie chciał badać tej sprawy. Zrobił tylko małe zastrzeżenie:

— Owszem, jeżeli pani Laura —

Duleba z dużą swobodą przedstawił mu stan rzeczy:

— Pani Laura była tak grzeczna, że nas przez kilka tygodni podejmowała. Nie chcemy jej się dłużej narzucać. Chwilowo zaś nie mam pieniędzy — bo rodzice nie otrzymali jeszcze mojego adresu, zatem nie mogę pożyczyc pieniędzy Florze, ani sam siebie przewieźć w inny kąt Europy!

— Ależ najchętniej — oświadczył hrabia Pradowski. W lewym skrzydle pałacowym wszystkie pokoje gościnne są próżne. Poeta skłonił mu się głęboko.

— Dziękuję hrabiemu w imieniu własnym i w imieniu Flory.

Następnie zwrócił się do pianistki z zapytaniem:

— Conquetti, ty się zgadzasz, i przyjmiesz uprzejme zaproszenie hrabiego?

— Tak jest, z radością — brzmiała odpowiedź.

Wówczas Duleba z dworską układnością podszedł do pani Laury i wynurzył jej swą prośbę:

— Pani będzie łaskawa tutaj odesłać nam rzeczy.

Tymczasem Wiktor podszedł do barona, przypomniałszy sobie zlecenie siostry.

— Halszka wspominała mi baronie — przemówił — że pan ma jakieś życzenie. Siadajmy proszę.

Sieniewicz ocenił, że w podobnej sytuacji absolutnie nie wypada mu prosić o interwencyę brata, odrzekł przeto:

— Hrabia wybacz, w rzeczywistości nie mam żadnego życzenia. Spotkałem panią Laurę w drodze, zaprosiła mnie na partyę bridża i właśnie zabierała mnie z sobą do Blechowiec.

Pani Rubiecka przeszyła go złem spojrzaniem. Baron skłamał.

— Nie wiem jeszcze — odezwała się — jak będzie z tym bridżem. Wpadłam tylko na kilka sekund do pańskiej siostry, hrabio, i już wracam do siebie.

— I ja z panią — ratował się baron, jak mógł w niemiłej sytuacji.

Zegnając się, rzekł jeszcze do Wiktora:

— Mam nadzieję hrabio, że stosunki nasze zostaną wyrównane. Hrabianka już kilka razy zwracała mi pierścionek. To się jeszcze ułoży, nie tracę nadziei.

Po tych słowach wyszedł razem z panią Rubiecką.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

ludności pożywienia i odzieży. Musi się zatem jeszcze przed nastaniem zimy, pomimo obecnych trudności, wszystko uczynić, aby tę ludność zaopatrzyć.

W myśl tych linii wytycznych, nakreślonych przez P. Ministra robót publicznych i uwzględniając wydane zaraz po ukończeniu podróży inspekcyjnej zarządzenia, zajmowała się komisja ministerialna szczegółowo sprawą dostarczania potrzebnych materiałów budowlanych i sił roboczych dla odbudowy domów po wsiach, miasteczkach i miastach.

W związku z tem rozważała komisja sprawę naprawy zniszczonych przez wojnę środków komunikacyjnych, kolei lokalnych jakoteż pewnej zmiany w służbie odbudowy Galicji.

Barczo dokładnie rozpatrywano kwestję dostarczenia zboża na zasiewy dla odłogi leżących obszarów Galicji wschodniej, jakoteż spożytkowania tej części gruntów, które w najbliższym czasie nie będą mogły być uprawione.

Przedmiotem obrad były też liczne sprawy dotyczące odbudowy rolnictwa, handlu, przemysłu, aptek i t. d.

Obrady powyższe mają wielkie znaczenie dla odbudowy kraju.

Odnosne władze centralne jakoteż Namiestnictwo (urząd odbudowy) przystąpią natychmiast do zrealizowania uchwał komisji.

*

Poln. Nachr. donoszą: Z inicjatywy Prezesa Koła Polskiego odbędzie się we środę 18 b. m. w Krakowie wspólna konferencja miejskiej i wiejskiej komisji gospodarczaj Koła.

Na obrady tej komisji udaje się także P. Minister dla Galicji dr. Gałęcki w towarzystwie rady Namiestnictwa Neumanna.

W posiedzeniu wezmą nadto udział: prezes Centrali odbudowy kraju dr. Herbst, wiceprezydenci dr. Raczynski i Korasadowicz, kierownik sekcji III. przemysłowej Centrali hr. Battaglia i kierownik sekcji rolniczej radca Dworu Nowak.

Dookoła sprawy polskiej.

Od pewnej ze stosunkami dobrze obznajomionej, wysoko postawionej osobistości dowiaduje się *Poln. Press-Agentur*: Jest rzeczą wprost nie do pojęcia, jak mogło się w pewnej części prasy warszawskiej pojawić doniesienie, jakoby Austro-Węgry chciały narzucić Polsce rozwiązanie sprawy polskiej.

Do tego nie ma najmniejszej podstawy. Główną, podstawową zasadą polityki pol-

skiej hr. Buriana było zawsze to, że przy wyborze rozwiązania problemu polskiego musi Polsce pozostawić zupełną swobodę.

Od tej zasady hr. Burian i teraz nie odstąpił i wcale nie myśli wpływać na postanowienia Polaków.

Wyrazem tego była też depesza hr. Buriana wystosowana do Rady Stanu przy jej otwarciu. W porozumieniu z czynnikami austriackimi i węgierskimi przyszedł hr. Burian do przekonania, że t. zw. austro-polskie rozwiązanie sprawy polskiej byłoby najodpowiedniejsze. Jednakże rozwiązanie to nie może być uważane jako unia personalna przez Osobę Monarchy, gdyż historia uczy, że takie unie personalne dziś utrzymać się nie dadzą a są jedynie pojęciem błakającym się jeszcze w podręcznikach prawa międzynarodowego.

Oprócz łączności przez Osobę panującego muszą być uregulowane jeszcze sprawy wynikające z tak bliskiego sąsiedztwa.

Sprawę tedy rozwiązania austro-polskiego będą musiały rozpatrzyć czynniki do tego powołane t. j. prócz austriackich i węgierskich także i polskie.

Sytuacja wojenna.

Zdarzenia, których widownią jest obecnie przestwór nazwany „łukiem St. Mihiel“ miały swój prodomus we wrześniu r. 1914. Wówczas Niemcy wtargnęli na wzgórze Muzy, na południe od Verdun i zaatakowali forty St. Mihiel, jakoteż położony nieco dalej na południe fort Camp des Romains. Pierwszy z tych fortów upadł. Niemcy przekroczyli pod St. Mihiel, Mozę i na zachodnim brzegu rzeki założyli przyczółek mostowy, który wszelkim atakom nieprzyjaciela stawiał czoło. Dopiero przed niedawnym czasem Niemcy zdecydowali się z własnej woli porzucić ową pozycję, nadal jednakże dzierżyli silnie łuk cały. Przedstawia się on jako kąt ostry. Jeden bok tego kąta przechodzi od północy na południe, mianowicie od Bix (na wschód od Verdun) do wierzchołka kąta pod St. Mihiel; drugi kieruje się ztąd w stronę Pont à Mousson. Wyżyna Combres, o której tyle razy czytało się w dniach ostatnich, leży o 16 km. na południowy wschód od Verdun, na wschodnim skraju Cotes-Lorraines, jak nazywa się pasmo wzgórz na wschodnim brzegu Mozy, rozpostarte na przestrzeni około 25 km. Przestrzeń pomiędzy St. Mihiel a Mozela ma 35 km. długości, cały więc front bojowy w tej stronie ma długość 60 km.

Napadu dokonali alianci niemal niespodzianie. Wprawdzie prasa ich od szeregu tygodni okazywała wielkie zainteresowanie

sprawami, dziejącymi się w owym zakątku, ale wiadomo, żadne dowództwo armii nie zwykło kierować się wskazówkami dzienników. Niemniej jednak owa dyskusja zwróciła uwagę Niemców i skłoniła ich do poczynienia przygotowań odwrotowych. Dzięki temu potężne uderzenie nieprzyjacielskie nie sprawiło znaczniejszej szkody. Niemcy odeszli w porządku, a ustawione na Combres dywizje austriackie ostoniły odwrót i nie dopuściły nieprzyjaciela do zamarcenia Niemcom szyków.

Nieprzyjaciel wystąpił do ataku po obu stronach St. Mihiel, pracę po lewej w kierunku wschodnim, po prawej na północ. Tam wyżyna Combres, tu Thiaucourt były punktami ogniskowymi bojów.

Usunięcie się Niemców z łuku St. Mihiel skraca znowu front ich, nowe bowiem stanowiska niemieckie znajdują się prawdopodobnie w cięgiwie łuku, — na linii prostej, przeciągniętej od wyżyn Combres poprzez Thiaucourt ku Mozeli.

Jakie cele może mieć ta nowa ofenzywa Focha? Niewątpliwie szło mu przede wszystkim o usunięcie kolea bolesnie twięcego w żywym ciele. Atak podjęty został z dwu stron, aby utworzyć pętlę, która ściągająca zamknęłaby Niemców w obrębie łuka. Cel ten wszakże nie został osiągnięty, Niemcy bowiem przygotowani byli do odwrotu, a zresztą stawili gwałtowny opór.

O ile łukowa wypustka pod St. Mihiel dawniej miała dla nich doniosłe znaczenie ofenzywne, o tyle teraz, w defenzywie, utrzymanie jej straciło właściwie wszelką wartość. Nierównie ważniejszym stało się wyprostowanie linii i połączenie z tem skrócenie frontu.

Być może, iż Fochowi w ofenzywie tej przyswiecają także cele dalsze, znacznie większe. Może zamierza on uderzyć na Metz, by tedy wpaść do niemieckiej Lotaryngii i Palatynatu. Takie wszakże próby zmuszałyby do spotkania się z niezmiernymi trudnościami, które nieprzyjacielski generalissimus znać musi chyba dostatecznie. Przytem powstałoby rozszepienie sił ententy i łatwo mogłyby wtedy ziszczyć się niewesołe horoskopy, jakie stawia nasze przysłówie tym, co chciałby dwie sroki trzymać za ogon.

Podane poniżej biuletyny uzupełniają obraz obecnej sytuacji.

Austro-węgierski biuletyn wojenny.

Wiedeń, 17 września. Urzędowo ogłasza się dnia 17 września:

(Z włoskiego teatru wojny).

Pomiędzy Brentą a Monte Solarato rozpoczęli Włosi wczoraj rano swoje ataki po silnym przygotowaniu artylerzyckim, które się wzmogło do ognia huraganowego. Ich

kolumny szturmowe zostały w doje Brenty i przed Coleaprile naszym ogniem odparte. Na Assolone nie zdołali ogólnie opuścić swych rowów wskutek działania naszych baterji. Na Monte Pertica, Sarole i na grzbiecie Tasson przyszło do zajętych walk, w których nieprzyjaciel musiał wnieść w zupełności ustąpić. Na innych odcinkach wielokrotnie ożywiona działalność lotniza.

(Z zachodniego teatru wojny).

U wojsk austro-węgierskich nie było żadnej większej działalności bojowej.

(Z albańskiego teatru wojny).

Pod Pojani nie udało się ponowne ataki włoskie.

Szef sztabu generalnego.

Niemiecki biuletyn wojenny.

Berlin, 17 września. *Büro Wolffa* ogłasza: Wielka kwatera główna dnia 17 września.

(Z zachodniego teatru wojny).

Front wojsk księcia Ruprechta: We Flandryi żywa działalność wywiadowcza. Na południe od Ypres nie udało się częściowo ataki nieprzyjaciela. Na pozycjach nad Kanałem przywieźli grenadyrzy pomocnicy jeńców z ponownych ataków, wykonanych przeciwko nieprzyjacielowi pod Cauchy. W okolicy Havrincourt wzmogła się wczesnym rankiem działalność artylerzycka przeciwko dochodząca do wielkiej gwałtowności, Nie było czynności piechoty.

Front wojsk niem. Następcy Tronu: Między Ailetą a Aisną trwały w dalszym ciągu gwałtowne ataki nieprzyjaciela. Odebraliśmy nieprzyjacielowi wschodnią krawędź wzgórz na wschód od Vauxaillon na której się nieprzyjaciel usadowił. Na gościńcu prowadzącym z Laffaux na wschód odepchnął nas nieco nieprzyjaciel. Popołudniu nie udało się ponowne ataki nieprzyjaciela, przedsiębrane po jak najsilniejszym ogniu działowym, wskutek kontrataku wykonanego, walczących tu pułków rezerwowych hanowerskich, brunszwickich i oldenburskich, Pułki te pod wieczór posunęły w części znowu naprzód swoje linie. Także i walcząca piąta dywizja piechoty brandenburskiej odparła kilka ataków nieprzyjacielskich. W południowej części Vailly trwały w dalszym ciągu drobne utarczki.

W Szampanii odparto nocny atak nieprzyjaciela na południe od Ripont.

Grupy wojsk gen. Gallwitza: Na Cotes Lorraines, pod St. Hilaire i na zachód od Jouville wykonaliśmy pomyślne przedsięwzięcia.

134)

CHARLES MÉROUVEL.

HRABINA HELENA.

CZĘŚĆ DRUGA.

XXVIII.

(Ciąg dalszy).

Touasaint Vardon przysłuchiwał się tej scenie, błąd z gniewu, z zaciśniętymi pięściami.

— Czy to taka zemsta? zapytał. Czy meżna pojedynkować się z takim nędznikiem?

Hrabia położył mu rękę na ramieniu.

— Mój przyjacielu — rzekł. Hrabia de Marilles nie potrafi mordować bezbronnego.

— A sprawiedliwość? a sądy?

Hrabia Jan wzruszył ramionami.

— Sprawiedliwość ludzka często się myli. Niech więc Bóg rozsądzi...

Atanazy Besnou był także niekontent.

— Pozbawiasz mnie pan zadowolenia — ował się — tą jakąś bitwą. Wszystko szło tak doskonale! A tymczasem w tem polowaniu na człowieka kula łatwo pomylić się może...

— Dzięki panu — rzekł hrabia — nawet w razie, gdybym zginął, pamięć moja będzie oczyszczona. Ale ja nie zginę, czuję to.

I wskazując na przyległy pokój, w którym znajdowała się Helena z córeczką, dodał:

— Ja nie chcę zginąć!

To mówiąc wyszedł do nich.

— Musisz ztąd wyjechać — rzekł ścisłkając czule żonę.

— Jechać ztąd? dlaczego?

— Tak potrzeba. Tu mogliby cię ścisłgać, usiłowanoby cię porwać, zabrać cię siebie. Pojedziesz zatem do Nantes; za dwa dni i my tam przybędziemy.

— Nie chcę cię opuszczać...

— Cóż znaczy ta krótka rozłąka wobec przyszłości, która do nas należy?

Helena zarzuciła mu na szyję oba ramiona.

— Chyba — rzekła — że mi przysięgniesz, że nie narazisz swego życia, że się bić nie będziesz...

— Ożyż z takim nikczemnikiem staje się do pojedynku?

To jej wszakże nie wystarczało.

— Więc daj mi uroczyste słowo... przysięgnij! zawołała.

Hrabia mileżał.

— A w takim razie — dodała ona stanowczo — ja cię nie odstąpię. Będę tu czekać. Nie wiem co zamierzasz, jaką zemstę planujesz. Ale widocznie chcesz mi oszczędzić tego widoku. Czyż jak uważasz. Jesteś panem. Lecz ja zostaję przy tobie, chyba że unie wypędzisz. Wyjedziemy ztąd razem, chociaż chciałabym jednej chwili być ztąd daleko... bardzo daleko... bardzo daleko. Zdaje mi się, że wyjechawszy ztąd w inne strony, zapomnimy o wszystkim, o naszych nieszczęściach i wrogach.

Przez pół uchylone drzwi Vardon patrzył na nich i szeptał:

— On może być wspaniałomyślnym, skoro mu się tak podoba. Mnie nie nie powstrzyma i nie odda się ztąd dopóki nie wezmę zemsty za moją hańbę, utraconą miłość, zgubę Ludwiki...

Wziął kij do ręki i oświadczywszy wiec hrabiemu, że nie wróci aż bardzo późno, wyszedł.

W tym samym czasie baron Raynaud powrócił do Varenne i zamknął się w swoim pokoju.

Natychmiast zasiadł przy biurku i napisał list długi, który, zostawił na widoku. Zadzwoił na lokaja.

— Czy panna Marcela jest w domu? — zapytał.

— Nie powróciła jeszcze. Wyjechała do Melun z miss Brampton.

— Każ zaprzadzić konie do powozu. Pojadę do Montereau; powrócę w nocy.

Wkrótce potem baron opuścił Varenne.

XXX.

Mieszkanie pana Chapitona było szcze-gólniejszego rodzaju. Używający pewnej sławy w świecie zajmującym się śledzeniem innych, człowiek ten, starzec już przeszedł siedmudziesięcioletni zajmował lokal na piątym piętrze nędznej kamienicy na quai de Gesvres.

Z okien swoich patrzył z zadowoleniem na dachy więzienia, w którym osadził wielu złoczyńców i na zabudowania trybunału, przed który ich pociągajął.

Trzeba mu bowiem oddać tę sprawiedliwość, że zawód swój wykonywał z zamiłowaniem. Używał też pewnego szacunku, chociaż zawód jego nie obudzał sympatii, a to z powodu, że skończył swoje urzędowanie równie biednym, jak je rozpoczynał.

Żył z emerytury, wynoszącej zaledwie trzy tysiące rocznie, a skromny ten dochód pomnażał kwotą taką samą mniej więcej, którą mu przynosiły honorarya za artykuły w dziennikach, opisujące zbrodnie i zbrodniarzy najgroźniejszych.

Mieszkanie jego składało się z dwu pokoi dość obszernych, których umeblowanie świadczyło o zupełnym lekceważeniu wszelkiej wystawności, a nawet wygody. Stało tam skromne, wąskie łóżko i kilka krzeseł trzeinowych. Resztę umeblowania stanowiły większe lub mniejsze stoliki, założone fascykulami rozmaitych papierów i dokumentów. Tych papierów było zresztą pełno wszędzie, leżały na podłodze i wznosiły się wzdłuż ścian jak piramidy.

To były skarby Chapitona i jego chluba.

Nazajutrz po owym obiedzie, zakończonym sceną zerwania „Rzymianki“ z Guillardem, Chapiton siedział zagłębiony w swych dokumentach, gdy do drzwi jego zapukano.

— Proszę wejść! — rzekł z niechęcią w głosie.

Ale twarz jego wnet się rozjaśniła.

— A to pan, panie Straub! — zawołał — byłym istotnie zapominał...

Ale Guillard, pomimo trosk innych, pamiętał dobrze. Wiedział on, że Chapiton nie zwykł mówić w wiatr, bez celu a ton jego mowy miał w sobie coś groźnego.

— I cóż Mela, zagadnął od niechcenia gospodarz — jak się miewa?

— Dziękuję, dobrze... przynajmniej tak przypuszczam...

— Jaktó przypuszczasz?

— Jest nieobecna... wyjechała do rodziny...

— A tak! mruknął Chapiton. — Jużto nie ma powodu chęłpić się tą rodziną. Łotrzyki, wisielcy. Ale za to ona — wspaniała niewiasta!

Wzmianka o Meli nie była miłą Straubowi. Ta kobieta i tak nie schodziła mu z myśli. Wyjechała, wedle zapowiedzi, nie pozostawiając ani słówka Badeneczkowi na pożegnania. Zamierzał podążyć za nią.

Ale pomimo sprytu, mylił się co do niej. On mniemał, że Mela chciała wymódcz na nim lepsze warunki. Toby go bynajmniej nie wstrzymało. Na cóżby się przydał majątek, po co tyle wysiłków, aby go zdobyć, gdyby nie było można zaspokoic swych pragnień?

Lecz dlaczego ten Chapiton poruszył tę kwestję? Guillard usiłował odwrócić rozmowę.

— Mówił mi pan ostatnim razem... — zaczął, widząc, że Chapiton pograża się znowu w swoich papierach.

— Co ja mówię? spytał tenże, jakby z roztargnieniem.

— No przecież wczoraj wspomniał pan o sprawie...

— A... a... prawda! zawołał Chapiton — mówiłem o sprawie hrabiego de Marilles...

— Istotnie.

— Sprawa dziwna!.. Ale to przynasz pan, że miałem węż... zadziwiający węż...

— Jaktó?

— Sprawa wpływa na wierzech...

— Co pan mówi?

— Stanowczo. Zakład wygram.

— Zkąd taki wniosek?

— Działał tu, jak zwykle, przypadek. Ten często cuda sprawia.

Oczy starca błyszczały. Ton stawał się niemal impertynencki.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Częściowe ataki nieprzyjaciela, skierowane przeciw Haumont i na północny wschód od Thiaucourt odparto. Czynność artylerii ograniczyła się do ognia przeszkodowego.

Zestrzeliliśmy wczoraj 44 nieprzyjacielskich samolotów. Porucznik Lorzor odniósł wczoraj 40, podporucznik Ransey 38, podporucznik Thuy 30 zwycięstwo w powietrzu.

Pierwszy generalny kwatermistrz
Ludendorff.

WOJNA.

Komunikat wieczorny.

Biuro Wolffa ogłasza dnia 17 b. m. wieczorem: Między Ailetta a Aisua nie u dały się ponowne ataki nieprzyjaciela.

Z innych frontów nie doniesiono nic nowego.

Demonstracje pokojowe w Paryżu.

Dzienniki niemieckie otrzymały z nad granicy francuskiej wiadomość, że w ubiegłą niedzielę odbyły się na ulicach Paryża tłumne demonstracje za pokojem. Wprawdzie w niektórych punktach miasta usiłowano wywołać i demonstracje przeciw pokojowi, lecz nie odniosły one zbyt wielkiego skutku.

Renaudel i Thymas, wybitni przywódcy partji socjalistycznych, zapowiedzieli już przed kilku dniami rozpoczęcie akcji pokojowej, zakreślonej na szeroką skalę, oświadczając, że zmusić trzeba rządy państw sojusznicznych, by wspólnie z parlamentami przystąpiły wreszcie do rozpatrzenia wszelkich możliwości, zmierzających do zainicjowania rokowań pokojowych.

Upojenie sukcesami

nał frontie bojowym daje się natomiast zauważyć w Anglii i Ameryce. Tutaj — w przeciwieństwie do nastrojów francuskich — nikt nie zwraca uwagi na mowy pokojowe w Niemczech. Sądzą tam ogólnie, że minął obecnie bezpowrotnie czas, kiedy tego rodzaju oświadczenia mogły wywierać jakies wrażenie.

Francuski socjalista o mowie hr. Buriana.

W organie socjalistów francuskich *Humanité* pisze Renaudel o mowie hr. Buriana, że nie należy jej uważać za zwyczajny manewr pokojowy. Jest to raczej ostrzeżenie pod adresem koalicji.

Jeżeli nie będzie liczyć z oświadczeniem hr. Buriana, powrócą owe pełne niezadowolone nastroje, dotychczas jeszcze nieusunięte, które wybuchły po akcji pokojowej Czernina i Cesarza Karola.

Polityka milczenia jest dla koalicji najgorszą i najbardziej krótkowidzącą. Nie należy sądzić, iż wystarczy kryć się za powodzeniami strategicznymi. Choćby one były nawet bardziej rozstrzygające, niż dotychczasowe, nie uwalniałyby jeszcze od obowiązku odpowiedzialności.

Koniecznym jest, ażeby rządy koalicji z trybun parlamentarnych odpowiedziały, jak sobie wyobrażają zawarcie pokoju i w jaki sposób możnaby rozpocząć konwersację w tej kwestji.

Warunki koalicji nie powinny być wypowiedziane w sposób kręty i ciemny, lecz powinny mieć formę pewnych postanowień, pod którymi mogłyby się wszystkie narodości świata podpisać. Należy okazać narodom, że wojna nie będzie ani chwili krócej lub dłużej trwała, niż to konieczne jest do osiągnięcia sprawiedliwego pokoju.

Zdobycie Baku.

Agencja Milli donosi, że Baku zostało zdobyte.

Sprostowanie plotki.

Komunikat *Biura Wolffa*. Wedle doniesienia dzienników rosyjskich, wychodząca w Samarze pod patronatem Czecho Słowaków i anti bolszewików gazeta rozszerza wiadomość, że komisariat ludowy wypłacił rodzinie zamordowanego hr. Mirbacha kwotę 5 milionów rubli w złocie. Nie ma potrzeby prostowania tych wymysłów.

Atak lotniczy na Paryż.

Agencja Havasa donosi: Podczas ostatniego nocnego ataku lotniczego zestrzelono

jeszcze jeden samolot, który spadł w lesie koło Compiègne.

Z rosyjskiego zamętu.

Podług informacji sztokholmskiej, odkrył komisariat dla zwalczania kontrrewolucji w Rosyji, szeroko rozgałęziony w Moskwie spisek monarchistyczny. Na czele jego stali oficerowie gwardji, zamierzając przywrócić carat i rządy Romanowych. Odbyły się liczne aresztowania spiskowców.

O trybunał rozjemczy i rozszerzenie konwencji haskiej.

Były szwedzki minister skarbu Adelsward, oświadczył wybitnej osobistości szwedzkiej, że Szwecja w najbliższym czasie zwróci się do państw północnych, jakoteż do Holandji, Szwajcaryi i Hiszpanii z propozycją przeniesienia po trzech delegatów, którzyby zjechali się w neutralnym miejscu i tam omawiali zasady pokojowe.

Punkta główne programu, któreby zostały wzięte pod uwagę, są: ustanowienie trybunału rozjemczego i rozszerzenie konwencji haskiej.

Państwa wojujące zawiadomi się oficjalną notą o zamierzonej konferencji neutralnych delegatów.

Wskutek zmiany gabinetu holenderskiego akcja w tej sprawie przewlekła się, lecz jest nadzieja, że teraz szybko dojdzie do skutku.

Dymisja Renaudela.

Francuscy delegaci udali się już do Londynu na międzynarodową konferencję socjalistów i robotników. Tuż przed odjazdem zdarzyła się pewnego rodzaju sensacja, bo oto Renaudel, który się znajduje wśród delegatów, podał się do dymisji, oświadczając, że ustępuje ze stanowiska kierownika politycznego w organie *Humanité*. W liście do p. Dubreuil, sekretarza partji socjalistycznej, podaje Renaudel powody, które go skłoniły do tego kroku. Dnia 6 października odbędzie się bowiem kongres krajowy francuskich socjalistów i Renaudel chce na nim mieć zupełnie wolną rękę z ominięciem wszystkich kwestji osobistych. Jego wystąpienie ze składu redakcji *Humanité* może być uważane za dymisję ze stanowiska szefa partji. Utrzymując, że Renaudel wolał ustąpić dobrowolnie, niż być przez kongres złożonym ze stanowiska. Jak wiadomo bowiem, na kongresie narodowym grupa Longueta zyskała większość, a celem kongresu krajowego będzie utwierdzenie tej więkzości, poczem kierownictwo partji i organu partyjnego przejdzie w ręce Longueta.

Kwestja agrarna na Ukrainie.

W ostatnich dniach zaszły na Ukrainie wypadki, które wskazują, że rząd hetmański dąży do rozwiązania stopniowego kwestji agrarnej na Ukrainie. Ponieważ jest to sprawa związana jak najsilniej z polskimi interesami, z przyszłością polskiego stanu posiadania na kresach, należy się przyjrzeć temu, co się na Ukrainie w tej żywotnej i ważnej dla nas sprawie robi.

Przedewszystkiem należy zwrócić uwagę na fakt powołania do życia w dniu 1 września „Państwowego Banku ziemskiego“, który na swe barki ma wziąć główny ciężar sprawy agrarnej.

Jak ze statutu Banku widać, ma on za zadanie tworzyć w myśl odpowiednich postanowień rządowych małe, gospodarstwa silne i mocno ugruntowane gospodarstwa. W tym celu skupuje Bank ziemię bez ograniczenia dla parcelowania jej następnie między chłopów. Oprócz tego będzie Bank wydawał pożyczki na cele melioracyjne na podniesienie produkcji krajowej.

Pożyczki dawane nie mogą przekraczać 60 proc. sumy szacunkowej, wydawane będą zaś w listach zastawnych 4 i pół proc. wzdle woli na okres czasu od 14 do 66½ lat. Przy zakupnie ziemi dla Banku obliczać się będzie cenę kupna w 4 i pół proc. listach zastawnych, w 6 proc. obligacyach i w gotówce, wedle stosunku ustanowionego przez ministra finansów.

Siedzibą centralną Banku jest Kijów. Na prowincji oddziały mieścić się będą w gmachach Banku włościańskiego. Zawiesza się filie rosyjskiego Banku państwa, Banku szlacheckiego i Banku włościańskiego, funkcyjujące na Ukrainie; agendy ich obejmują specjalne oddziały Banku ziemskiego Ukrainy. Bank ten przejmuje wszystkie wierzytelności, pożyczki i nieruchomości wymienionych banków, jak i ich zobowiązania.

Na początek otrzyma Bank kasy państwa 40 mil. karbowanów (obecnie karbowanów wynosi 1:02 marki) jako rezerwy kapitał. Później otrzyma Bank prawo wypo-

szczenia za 200 milionów karbowanów 4 i pół proc. listów zastawnych.

W ten sposób rząd ukraiński stworzył instytucję, która odrazu będzie w możności przystąpić do ożywionej akcji w kierunku nacyonalizacji ziemi na Ukrainie, za jaką uważać należy parcelację polskich czy rosyjskich majątków między chłopów ukraińskich.

Szczegóły akcji określa prawo z 14-go czerwca b. r., opublikowane ostatnio ponownie przez agrarną komisję przy ministerstwie spraw ziemskich. Z rozporządzenia tego wynika, że ziemię wolno kupować wszystkim, ale tylko do cyfry 25 dziesięcin. Kto ma ponad 25 dziesięcin, ten nie może kupić więcej ziemi. Jedynym właśnie wyjątkiem jest Państwowy Bank ziemski, który skupować może ziemię w nieograniczonej ilości, by ją następnie parcelować.

Tak więc rząd obecny nie poszedł po linii radykalnej reformy agrarnej, jaką zapowiedziały uniwersały Rady ukraińskiej, ale obrał drogę pośrednią. Jego reforma wstrzymuje dalsze powstawanie większej własności lub jej narastanie, ale nie rujnuje jej i nie kasuje. Rozwój stosunków na roli pozostawia czasowi i ewolucji, którą i tak krok po kroku podąża większa własność i rozdrabnia ją między szerokie masy ludności.

W radykalnych sferach ukraińskich zarówno z punktu widzenia społecznego, jak i narodowego, a zwłaszcza u Ukraińców galicyjskich, jak to widać z artykułów *Dila*, program ten nie znajduje poparcia, nie skierowuje się bowiem przeciw polskiemu stanowi posiadania.

Dla Polaków na Ukrainie, Podolu i Wołyniu ma jednakże program ten niemałą wartość, pozwala bowiem utrzymać ziemię polską w rękach polskich wielkich właścicieli, względnie podzielić ją między lud polski, przekazując nowej sferze, ale nie osłabiając polskiego stanu posiadania na kresach.

KRONIKA.

Lwów, 18 września 1918.

Kalendarz.

Czwartek (19 września):

Januariusza. — 6 Cudo św. Mych. — Krzepimira.

Wschód słońca o godzinie 5 43 rano, zachód 6 08 wieczorem.

Temperatura o godzinie 12 w południe + 23 Cel.

— **Podróż inspekcyjna P. Ministra rolnictwa hr. Silva-Tarouca po Galicji.** Jak już pokrótce donieśliśmy, w najbliższą niedzielę przyjeżdża do Lwowa P. Minister rolnictwa hr. Silva-Tarouca, a w podróży towarzyszyć mu będzie P. Minister Galicji dr. Gałęcki.

Dnia 22 b. m. w niedzielę odbędą się w gmachu Namiestnictwa audyencye, które oznaczone od godziny 10—1 w południe. Tego dnia wieczorem P. P. Ministrowie udadzą się w podróż celem zwiędzenia wschodniej części kraju. W podróży też weźmie również udział P. Namiestnik generał pułkownik hr. Huyn.

Droga prowadzić będzie przez Zborów, Jeziernę, Zoločce, Podkamień, Pieniaki do Tarnopola. Nastąpi zwiędzenie powiatów trembo-welskiego, buczackiego, całego szeregu gmin zniszczonych wypadkami wojennymi. Przez Jezierną, Monasterzyska, Niżniów, Tłumacz P. P. Ministrowie i P. Namiestnik pojedą do Stanisławowa, poczem powrócą przez Lwów do Wiednia.

Całą podróż obliczono na cztery dni.

— **Sprawy miejskie.** Wczoraj wieczorem na zebraniu Sekcji V. załatwiono cały szereg spraw organizacyjnych. Przewodził r. Próchnicki. Przed porządkiem dziennym r. Szezurkiewicz omówił sprawę postulatów służby miejskiej, nawiązując do uchwał wiecu tejże służby z 27 lipca b. r. i przedłożył wnioski na zrównanie poborów tej kategorii funkcyj miejskich z poborami takichże funkcyjaryuszy państwowych, nadto domagał się obsady opróżnionych posad w tym etapie, podwyżki pauszalu na obuwie i wynagrodzenia za nieudzielenie „in natura“ odzieży służbowej. Po przemówieniu r. Lityńskiego nagłość wniosków jak i same wnioski uchwalono.

Z kolei r. dr. Diamand referował sprawę pensji wzdwiej po urzędniku gminnym.

R. Szezurkiewicz, omawiając sprawę świądań dla młodzieży szkolnej szkół ludowych — wniosł na przekazanie tej akcji funduszy doraznej pomocy państwowej.

Po przemówieniach r. Kwiatkowskiego i inspektora Paezosa — wnioski referenta uchwalono.

R. Szydelski przedstawił sprawę wynagrodzenia za udzielanie nauki śpiewu, gimnastyki i języka rosyjskiego.

— **Egzamina kwalifikacyjne na nauczycieli szkół wydziałowych przed c. k. Komisją egzaminacyjną we Lwowie** rozpocznie się dnia 28 października b. r. Termin wnosze-

nia podać upływa z dniem 18 października b. r.

— **Sprawa uczczenia setnej rocznicy śmierci Dąbrowskiego.** Komitet obchodu rocznicy zgonu Dąbrowskiego, która przypadła w czerweu br., zebrał się wczoraj w sali Izby handlowej w celu powzięcia uchwał co do urządzenia Wystawy Niepodległościowej i połączonej z nią uroczystości ku czci Jana Henryka Dąbrowskiego, jaka poprzednio postanowiono urządzić we wrześniu.

Posiedzeniu przewodniczył z ramienia miasta zast. kom. rząd. dr. Chlantaacz; obecni byli: zast. kom. rząd. Neumann; radni: Lewicki, Wereszyski, Thullie i inni; p. Jędrzejowiczowa, dyr. archiwum m. dr. Czołowski, prof. dr. Jurasz, zast. dyrektora teatru miej. Cepnik, sekr. komitetu Kowarz, inż. Jaskólski i inni członkowie komitetu.

Posiedzenie zagał dr. Chlantaacz, zawiadamiając, że reprezentacja miasta podjęła się urządzenia wystawy a właściwie stałego Muzeum Niepodległościowego — i oddał głos dr. Czołowskiemu jako inicjatorowi tej myśli.

Dzięki ofiarności miasta, jak podniósł dr. Czołowski, uzyskano na ten cel trzydzięciowy gmach dawnej szkoły im. Piramowicza przy ul. Ormiańskiej, w której pomieści się Muzeum epoki walk o niepodległość, jako drugi oddział Muzeum imienia króla Jana III. Odnowa pięknej fasady jest na ukończeniu, restauracja wewnętrzna będzie gotowa z końcem br. — a inauguracja Muzeum połączona będzie z Wystawą jubileuszową.

Po dyskusji, w której przemawiali redaktor Fryling, pp. Jędrzejowiczowa, dr. Thullie, inż. Jaskólski, dyr. Aleksandrowiczowa, dyr. Lewicki i dr. Chlantaacz, postanowiono obchód wrześniowy przenieść na tę chwilę, gdy Muzeum będzie skończone i odbyć osobne posiedzenie na parę tygodni przed uroczystością.

Obchód wedle poprzednich uchwał ma się składać z nabożeństwa w katedrze, akademii uroczystej i przedstawienia w teatrze.

— **W Kasynie i Kole literacko-artystycznym** odbyło się wczoraj pod przewodnictwem prezesa dr. Aleksandra Vogla posiedzenie komisji literackiej, w której wzięli udział prof. Gławański, prof. dr. Jurasz, Krug, prof. dr. Kucharski, Michał Rolle i prof. dr. Rcmet.

Omówiono wyczerpująco program wieczorów literackich w najbliższym sezonie, który będzie — jak już dzisiaj stwierdzić można — bardzo ożywiony i zajmujący.

— **Kursy sztuki scenicznej**, utworzone w zeszłym roku przy gal. Towarzystwie muzycznym we Lwowie, prowadzone będą w tym roku w dalszym ciągu przy udziale wybitnych sił fachowych. Program nauki obejmuje dykcję i deklamację sceniczną, studjum ról, ćwiczenia praktyczne w grze scenicznej, mimikę, gestykulację i charakteryzację, tańce, kostymologię i t. d. W miarę postępów w nauce popisy w wystudjowanych w tym celu utworach scenicznych.

Kierownictwo artystyczne kursów, tak samo jak w poprzednim roku nauki, spoczywa w rękach p. Henryka Cepnika, który zarazem wykłada historję teatru, dramatu i sztuki aktorskiej.

Wpisy na nowy kurs już się rozpoczęły, egzamin wstępny w d. 25 września, otwarcie kursu d. 1 października.

— **Wodociąg miejski.** W Woli Dobrostańskiej odbyła się onegdaj po południu pod przewodnictwem zast. kom. rządowego Neumanna wizytacja wodociągów. W komisji brali udział fizyk dr. Legzyński, prof. dr. Kucera i dyrektor Aleksandrowicz.

Komisja zastała wzorowy porządek w zakładzie wodociągowym; obejrzała budowę nowej studni w lesie dobrostańskim, zbadała przybory dezynfekcyjne, stan zdrowia personelu wodociągowego a prof. dr. Kucera pobrał ze studni zbiorczej wodę do bakteriologicznego zbadania.

— **Sąd powiatowy w Solos** podjął za nowo swe czynności urządzone na razie tylko w sprawach karnych z tymczasową siedzibą urzędową w Kaczyce z dniem 9 września b. r.

— **Oflarność czeskiej szlachty.** Dr. Włodzimierz hr. Łazański ofiarował 60 000 koron na budowę czeskiego teatru w Bernie na Morawach.

— **Wykrycie tajnej fabryki fałszywych dokumentów.** Władze policyjne dokonały wczoraj nadzwyczajnego odkrycia. Niejednokrotnie notowaliśmy, że we Lwowie kursuje znaczna ilość fałszywych dokumentów wojskowych, którymi legitymują się dezertery, związani z sobą węzłami wspólnych wypraw bandyckich. Władze wojskowe i policyjne uważając sprawę wykrycia źródła fabrykacji fałszywych dokumentów za nader ważną nie pomijały żadnego środka aby je wykryć i winnych przyczestować. Nie było to łatwe, bo bandy dezertersko-włamywaczy miały doskonałych ludzi, fabrykujących pieczęcie i podpisy, a niższym organom policyjnym i wojskowym nie łatwym było na pierwszy rzut oka rozpoznać fałszywy dokument. Dlatego sprawa fałszowa-

nia dokumentów wojskowych przybrała dość znaczny rozmiar i doszło do tego, że każdy bandyta mógł nabyć za kilkadziesiąt koron fałszywy dokument, a gdy ten, opiewający na pewien czasokres stracił swą ważność, można było znów kupić nową legitymację.

Zwłaszcza w ostatnich czasach posługiwanie się fałszywymi dokumentami, rozmaitej daty i treści było zbyt widoczne; policja wytknęła wszystkie siły. Wczoraj przed południem kierownik komisaryatu policyjnego: Żółkiewski ukończył dłuższe śledztwo w sprawie fałszerstwa dokumentów i przystąpił do przeprowadzenia kilku rewizji i aresztowań.

W domu przy ul. Sykstuskiej 1. 10 w podwórzu mieści się zakład litograficzny Józefa Wiera. Tutaj była główna pracownia fałszowania dokumentów, tutaj urzędował „sztab“ fałszerzy. Gdy policja weszła do zakładu pracowano właśnie nad nowymi pieczętkami kilku oddziałów wojskowych. Przeprowadzona rewizja wydała ogromnie interesujący wynik; znaleziono mianowicie przeszło 600 najrozmaitszych pieczętek władz wojskowych, zakładów, szpitali, władz cywilnych, jak dyrekcji policji, magistratu, Namiestnictwa — pieczętki rozmaitych pułków, batalionów, kompanii, pieczętki licznych władz, jak Zamarstynowa, Jaryczowa, Leżajska — niemal komplet pieczętek władz lubelskich. Wykryto dalej stopy papierów niewypełnionych rozmaitych sort, odnoszących się do urlopów, legitymacji, zwolnień od służby wojskowej i t. d. i t. d.

Wśród pieczęci i druków znaleziono też pozwolenia na wywóz towarów, przewóz koni i t. d.

Policja aresztowała Wiera i pod silną eskortą odstawiła go do aresztów policyjnych, pozem przeprowadzono jeszcze rewizję w mieszkaniu jego przy ul. Żródlanej 1. 16. Tutaj znaleziono też gotówkę 6.300 koron, pochodzącą ze sprzedaży dokumentów z ostatnich dni.

Materyał znaleziony w „litografii“ Wiera jest tak obszerny, że policja będzie zmuszona prowadzić jeszcze mezinne śledztwo, aby pewne momenty lepiej wysłuchiła.

— 50-lecie Ottokara Březiny. Dnia 13 września b. r. ukończył 50 lat życia najwybitniejszy współczesny poeta czeski, Ottokar Březina, autor głębokich filozoficznych hymnów, mistyk, jeden z najcenniejszych liryków europejskich. Właściwe nazwisko Březiny: Vaclav Jebasz. Urodził się w roku 1869 w Jindřichowym Hradcu. Jest synem szewca. Po ukończeniu w Telern szkoły realnej, oddał się nauczycielstwu, które też kontynuuje obecnie w Jaromierzycach na Znojmsku. Żywot prowadzi samotny, niemal klasztorny. Najdłuższe prace (9 tomów) są: „Dole tajemne“, „Switanie na zachodzie“, „Wiatry od pół“, „Budownictwo wieńców“, „Ręce“, „Gra żywiołów“. Zbiorowe wydanie jego poezji wyszło w roku 1917 w jednym tomie. Pisma Březiny tłumaczone są na kilka języków europejskich, między innymi i na język polski. Březinę wprowadził do naszej literatury przed laty Miriam, redaktor *Chimery* warszawskiej. Z literaturą polską łączy Březinę bliskie bardzo stosunki. Sam przyznaje, że w młodości mistrzem był mu nasz Juliusz Słowacki, do którego też okres mistyczny i dziś go pociąga. Wpływ Słowackiego na Březinę jest niezaprzeczony i przebiega zwłaszcza w formie liryków tego głębokiego poety.

— Z Uniwersytetu warszawskiego. Katedrę teologii dogmatycznej i filozofii w warszawskim seminarium metropolitalnym po ks. dr. Czesławie Sokołowskim objął ks. Kalinowski, profesor tego seminarium. Katedrę ascetyki i mistyki po ks. profesorze Fajęckim objął ks. prałat Władysław Kepiński, kapelan ks. arcybiskupa metropolity warszawskiego. Ojcem duchownym w seminarium metr. warszawskim mianowany jest ks. prefekt Haze.

Ks. Wilhelm Michalski, profesor uniwersytetu warszawskiego, mianowany jest jednocześnie profesorem pisma świętego przy seminarium. Ks. Mieczysław Hibner, dotychczasowy kapelan szpitala św. Rocha i długoletni prefekt szkół warszawskich, mianowany proboszczem parafii Maszów, w dekanacie skierniewskim, na miejsce zmarłego proboszcza ś. p. Tatarzyna.

Ks. Mieczysław Krygier mianowany jest kapelanem szpitala św. Rocha i prefektem szkół warszawskich.

— Rozrost prasy litewskiej. Wojna odfeniła bardzo silnie rozwój prasy litewskiej. Trudne warunki ekonomiczne i cenzuralne okupacji pogarszały coraz bardziej położenie prasy litewskiej. Dopiero obecnie poczyna się na nowo zaznaczać wzrost prasy litewskiej. Jak donoszą pisma litewskie, zostały ostatnio wznowione dwa pisma specjalne i tak pismo rolnicze „Ukininka“ (Rolnik), redagowane przez pana A. Stulginskisa, oraz wydawany przed wojną przez postępową Sersas ilustrowany tygodnik „Vairas“ (Ster.) Poza tym powstało w Wilnie pismo dla młodzieży „Pavasaris“ (Wiosna), wydawane dwa razy na miesiąc.

Kronika zagraniczna.

* Ucieczka trzynastu oficerów angielskich z niewoli niemieckiej.

Jak donosi *Gazeta Grudziądzka*, z obozu dla jeńców w Grudziądzu zbiegło w nocy trzynastu oficerów angielskich, trzech zaś schwytano w chwili, gdy się także wybierali na wolność. — Ucieczki dokonali w ten sposób, że wykopali z piwnicy koszar aż poza mur, otaczający gmach koszarowy, przeszło 10 metrów długi podziemny ganek, przyczem, rzecz zadziwiająca, nie znaleziono wcale ziemi, którą przecież koniecznie przy kopaniu owego tunelu wyrzucić musieli.

Do kopania mieli łopaty, ponieważ dano im je dla urządzenia sobie placu do gry w tenisa. Ślady prowadziły obok pobliskiego Strzeżnięcina do Wisły, gdzie zabrali łódź tamtejszego dzierżawcy Grambowa i widocznie nią dalej popłynęli. W prowiant oficie się zaopatrzyli, jak wnosić można z tego, iż przy schwytanej trójce znaleziono dużo artykułów dobrowej żywności, jaką z ojczyzny swej w wielkiej ilości otrzymują. — Zarządzone za uciekinierami pościgi pozostał na razie bez rezultatu.

* Fałszowanie artykułów w spożywczych. Jak donosi *Vorwärts*, dyrektor lipskiego zakładu badań chemicznych, dr. Röhrig, ogłasza: Przejmujące wstrętem odpadki rzeźni przerabiane są na kiełbasy i salcesony. Nawet odpadki, używane poprzednio na karm dla zwierząt, jak ścięgna i żyły, dalej pokarm dla psów, osiągają zdumiewające ceny rynkowe.

Pomiędzy innymi, stwierdzono w „kiszce“, przedstawionej do badania, zaledwie niespełna 2 procent tłuszczu. Na niwie fałszowania artykułów spożywczych występuje ze szczególną dobitnością i uporczywością zjawisko „mineralizacji“ tych artykułów.

Gips i kreda osiągają ceny tem wyższe, im bardziej znajdują zastosowanie pod tym względem. Ałun, sól glauberska, sól kuchenna, nawet glina i soda są używane jako przymieszki. Również mąka drzewna, mąka ze słomy i mąka z rozżartych kamieni stały się artykułami poszukiwanymi i znajdują nabywców po cenach nie do uwierzenia.

* Liga detektywów. W Ameryce zawiązała się wkrótce po wydaniu wojny, tak zwana liga ochronna, która jest w gruncie ochotniczą armią detektywów.

Nie należy jednak mniemać, by zadaniem ich było tropienie zbiegłych morderców, lub badanie tajemniczych zbrodni, popełnianych w zagadkowych okolicznościach. Ochotnicy detektywi amerykańscy ofiarowali swoje usługi ministeryum sprawiedliwości w celu dyskretniej kontroli, którą rozciągają nad obywatelami obcych narodowości, zamieszkałymi w Ameryce.

Śledzą oni tryb życia tych ludzi i w ramach wątpliwych składają o nich raporta władzy, lub też na odwrot podejmują się sprawdzania faktów, podanych im do oceny przez ministeryum sprawiedliwości.

Pensji nie pobierają żadnych i posiłkują się własnymi funduszami, które są bardzo znaczne, gdyż w szeregi ligi wstąpiło wielu milionerów. Przenoszą się często z miejsca na miejsce odbywając na własny koszt dalekie podróże, gdyż uważają za stosowne operować w miejscach, gdzie są mniej znani.

Są jednak podobno bardzo skrupulatni w swoich orzeczeniach i wazą długo swe zdanie, zanim wydadzą o nim stanowczą opinię.

Tak więc każdy prawie nie Amerykanin żyje dziś pod podwójną kontrolą, której źródło jest mu nieznane. Uprzejmy przechodzień, który pożyczka mu ognia do papierosa, przypadkowy towarzysz podróży w wagonie, zawiązujący z nim rozmowę, może być członkiem tajemniczej Ligii, który wskazał go może jako kandydata do obozu internowanych. Założycielem Ligii i jej prezydentem jest niejaki Briggs, zamożny przemysłowiec z Chicago.

Notatki literacko-artystyczne.

„Gazeta muzyczna“. Otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie:

Przystępując do wydawnictwa periodycznego pisma poświęconego muzyce, czynimy to w poczuciu obowiązku istniejącego niezaprzeczenie wobec sztuki i społeczeństwa.

Życie kulturalne w Polsce nie wykazywało dotąd nigdy większego zapotrzebowania ponad jedno pismo muzyczne; przez krótkie tylko okresy czasu istniały dwa, a może i trzy równocześnie; smutne zaś czasy wojenne zmioły z widowni ostatnie, wychodzące w Warszawie w roku 1914.

Dziś, wobec naturalnych pragnień podźwignięcia się we wszystkich kierunkach życia społecznego, zachodzi i na tem polu konieczność stworzenia organu, któryby działał uświadamiająco, rozbudzająco i odżywczo. Takim organem sztuki dźwięków, ma być *Gazeta muzyczna*, która będzie wychodziła na razie jako dwutygodnik.

Pisma muzyczne dotychczasowe przystosowały się do życia społecznego o tyle, że traktowały muzykę dość powierzchownie, licząc się więcej z publicznością niż ze sztuką i jej poważnymi zadaniami: jedne starały się obej-

mować ją szeroko nie zapuszczając się zbyt w głąb jej treści, inne szły drogą kompromisów. Pisma ściśle naukowego nie posiadaliśmy nigdy. I dziś, pogodzić wymagań ogółu z wymaganiami jednostek nie będzie łatwo.

Ale też główny cel pisma leżeć musi w czem innym, do tego zaś celu dążyć musimy wszyscy. Hasłem tem jest odbudowa, podobnie jak wszędzie na wszystkich polach naszego mienia i życia narodowego.

To też *Gazeta muzyczna* uważa za pierwszy obowiązek uświadamiać społeczeństwo w rzeczach naszej sztuki, zdawać sobie jasno sprawę z tego, czem dzisiaj w muzyce rozporządzamy, dążyć do rozbudzenia życia, jakim się chlubiła w czasach przedwojennych i pracować zawczasu nad ułatwieniem jej wzrostu w przyszłości.

W tym celu zwróciliśmy się do muzyków polskich władających piórem i do osobistości zajmujących się życiem muzycznym ogółu. Wzły, które łączyły nas dawniej na tem polu z wszystkimi dzielnicami Polski, mają na nowo być zadzierżgnięte. W myśli odzwierciedlenia dzisiejszego stanu muzyki, postaraliśmy się wydawnictwo o korespondentów ze wszystkich ważniejszych miast polskich jakoteż i ze stolic obcych, gdzie również sztuka nasza i nasi artyści żywotność swą rozciągają.

Będzie zatem *Gazeta muzyczna* przede wszystkim przeglądem rodzimej twórczości, wykonawstwa i pedagogii. Poza tem zawierać ma artykuły z dziedziny estetyki muzycznej, jakoteż i specjalnych gąszi naukowych. Artykuły aktualny, naukowy, wiadomości z kraju i ze świata, recenzje i rozbiory — oto w ogólnym zarysie treść każdego numeru *Gazety muzycznej*.

Dodatek muzyczny w formie pieśni, utworu fortepianowego lub skrzypcowego otrzymywać będą prenumeratorowie bezpłatnie co kwartał.

Naczelną redakcją objął prof. Stanisław Niewiadomski,

Czasopisma górniczo-hutniczego. Wyszedł nr. VI. na r. 1918 którego treść jest następująca: Myśli do ustawy górniczej (ciąg dalszy) inż. Roman Brzeski. Górnicy polscy w Westfalii i Nadrenii (ciąg dalszy) dr. Stanisław Wachowiak, Akademia górnicza w Krakowie (z ilustracjami). Plan studiów przyszłej akademii górniczej. Program nauk. Borysławski okręg naftowy. Zestawienie produkty gazu za miesiąc maj i czerwiec br. Wiadomości bieżące. Przegląd literatury górniczej: Heronin Kondratowicz. T. I. Sprawy bieżące. Wspomnienia pośmiertne. Od Redakcyi.

Nr. VIII. Myśli do ustawy górniczej (dokończenie) inż. Breski. Górnicy polscy w Westfalii i Nadrenii (ciąg dalszy) dr. Stanisław Wachowiak, Akademia górnicza w Krakowie (dokończenie). Program nauki. Preliminarz budżetu, Borysławski okręg naftowy. Kopalnie nafty i otwory wiertnicze. Wiadomości bieżące. Przegląd literatury górniczej: Udział polskiej nauki w rozwoju geologii, napisał dr. Władysław Szajnocha. Sprawy bieżące. Wspomnienia pośmiertne ś. p. Karol Stadtmüller. Od Redakcyi.

Redakcyja i Administracyja: Kraków, ul. Pańska 1. 7. Prenumerata roczna 32 koron. Numer pojedynczy 3 K.

Z teatru miejskiego donoszą: Wobec przełożenia „Goplany“ z soboty na piątek, pierwsz przedstawienie znakomitej komedyi Fredry p. t. „Mąż i żona“ odbędzie się wyjątkowo w sobotę wieczorem. Obsadę tej komedyi tworzą pp. Barwiński, Jankowska, Nowacki i Trąpszo.

Przedstawienie „Męża i żony“ poprzedzi przesliczna jednoaktowa komedya „Odlutki i poeta“ z udziałem pp. Chmielińskiego, Łozińskiej, Szoberta, Zbuckiego i nowoangażowanego Koźłowskiego, który wystąpi w roli poety.

W sobotę po południu „Otello“ z dyr. Żelazowskim w tytułowej roli, w niedzielę po południu zaś, na liczne żądania powtórzony będzie wesoły wodewil Kamińskiego „Dyabeł w zalotach“.

Na przyszły tydzień wchodzi na repertuar oczekiwana z ogromnym zainteresowaniem, Monna Vanna“ Maeterlincka. Równocześnie odbywają się próby ze znakomitej komedyi Szekspira „Wiele hałasu o nic“.

Personal operowy zajęty jest próbami z „Otella“ Verdiego i „Urowadzenia z seraju Mozarta“.

Repertuar Teatru miejskiego.

We środę 18 września o 7 w. „Głuszcze“, kratochwila w 3 aktach Stefana Krzywoszewskiego. — We czwartek, 19 września o godzinie 7 wieczorem „Niobe“, operetka w 3 aktach Oskara Straussa. — W piątek, 20 września o 7 wieczorem „Goplana“, opera romantyczna w 3 aktach, 6 odsłonach Władysława Żeleńskiego. — W sobotę, 21 września o 3 po południu dla młodzieży szkolnej „Otello“, tragedia w 5 aktach Szekspira. — W sobotę, 21 września o godz. 7 wieczorem „Mąż i żona“, komedya w 3 aktach Aleksandra Fredry.

Rozpoczną „Odlutki i poeta“, komedya w 1 akcie Al. Fredry. — W niedzielę, 22 września o godzinie 3 po południu „Dyabeł w zalotach“, wodewil w 3 odsłonach J. N. Kamińskiego. — W niedzielę, 22 września o 7 wieczorem „Niobe“, operetka w 3 aktach Oskara Straussa.

Eliasz Rjepin.

Przed kilku tygodniami rozeszła się po całym świecie wiadomość, iż największy współczesny malarz Rosyji Ilia Rjepin zmarł z głodu. Dotychczas niema jeszcze potwierdzenia tej wiadomości, ani też wyraźnego zaprzeczenia; pojawiły się wprawdzie głosy, że wieść ta jest nieprawdziwa, z drugiej jednak strony ponownie głośnie wielkie dzienniki rosyjskie, iż artysta istotnie nie żyje. Rjepin umierający z głodu!!

Nic tak nie charakteryzowałoby beznadziejnego położenia Rosyji jak właśnie fakt takiej śmierci największego współczesnego geniusza rosyjskiego. Olbrzymia niegdys tak bogata, niedawno tak potężna Rosyja pozwala umrzeć z głodu najznakomitszemu swemu synowi, który jej sławę rozniósł dziełami swemi po całym świecie! Czy może być smutniejszy obraz upadającego państwa, tego bezrządu i bezsily, którego skutkami jest taka właśnie śmierć?! Przewroty polityczne, walki rewolucyjne, zmiana systemów, dokonywały się i dokonywują wszędzie, ale przy tem nie giną jak Łazarze pionierzy ducha narodowego.

Państwo musi być w zupełnym rozkładzie, kiedy artystów swoich zamyka po więzieniach, zmusza ich do ucieczki, skazuje na śmierć bez powodu lub pozwala im konać z głodu. Wgę nikt się nie znalazł, by Rjepinowi podać łyżkę stawy, zając się nim? A może geniusz rosyjski widząc co się dzieje nie znał już nikogo godnego, od którego by mógł przyjąć pomocy; wolał raczej z głodu zginąć, niż upokorzyć się i prosić o wsparcie tych, którzy teraz w Rosyji rządzą. Rjepin, przyzwyczajony, iż ukoronowane głowy starały się o jego względy, na pewno za dumny był, by wycekiwać pomocy od takich Sobelsohnów, Uryekich, Trockich i tym podobnych indywiduów. On król sztuki na pewno znał ich nie chciał i ponizyć się do przyjmowania z ich rąk jałmużny. Zreszta w obecnej Rosyji niema ludzi, których obchodziłaby kultura — pezeciwnie może zależy im nawet na zabiciu, zupełnym zniszczeniu tej kultury.

Po wojnie 1870—71 ktoś napisał te słowa: „Francya straciła setki tysięcy swych synów, a jednak na tem tle krwawem setek tysięcy bezimiennych bohaterów, wybija się jedno nazwisko jaśniejące blaskiem geniuszu: Henryka Regnault. Ono jedno będzie dostateczne, aby symbolizować ogrom straty, jaką Francya poniosła“.

Żywem te słowa dadzą się zastosować do ewentualnej straty wskutek śmierci Rjepina.

Jakkolwiek jest, czy Rjepin istotnie umarł, czy pędzi gdzieś żywot nędzny, fakt ten przypomniat światu, iż w tem piekle krwi i pożogi męczą się genialni artyści, giną i marnieją. Przypomniat sobie największego artystę, którego dzieła więcej są dla kultury świata warte, niż „praca“ reformatorów przekształcających ustrój dawnego państwa rosyjskiego. Gdyby nawet Rosyja zniknęła z mapy świata, nazwisko Rjepina i jego dzieła mówić będą głośnie o jej duszy, którą tak marnie zatracano.

Trafia się też sposobność zastanowienia się nad artystyczną działalnością i historycznym znaczeniem Rjepina, oraz nad ogólnym stanowiskiem sztuk pięknych w Rosyji.

Charakterystyczną jest rzeczą — podniósł słusnie niedawno *Kuryer Poznański* — że podczas gdy o rosyjskich powieściopisarzach, o polskich poetach, o czeskich kompozytorach i o kilku południowo-słowiańskich dramaturgach wie się zagranicą stosunkowo dość dużo szczegółów, o sztukach pięknych Słowian znajdujemy w zagranicznych encyklopediach i nawet fachowych historykach sztuki nader skromne wzmianki.

Wystarczy tylko uprzytomnić sobie, że w obszernych, trzech-tomowych „Dziejach malarstwa“ Muthera, wydanych bezpośrednio przed wybuchem wojny światowej, sztuce rosyjskiej poświęcono prawdziwie 80 wierszy, lecz za to o Polakach, Czechach i Słowianach południowych nawet jednym nie wspomniat słowem, Rosyjanie zaś sami uwzględnieni tu byli mniej od Finlandczyków i Szwedów. I jeżeli w tak lekceważący sposób zachował się wobec Słowian zawodowiec i historyk sztuki, jak można dziwić się, że dla szerszej opinii europejskiej malarstwo, rzeźba i architektura narodów słowiańskich pozostawała aż do ostatnich czasów dziedziną prawie zupełnie nieznaną. Rozwój słowiańskich dążeń narodowo-politycznych, słowiańskie usiłowania o stopniową emancypację gospodarczą omawiano w prasie za-

granicznej nieraz dość obszernie, lecz na polu sztuki Słowianie nie zostali jeszcze wcale odpowiednio uznani i ocenieni.

Rozmaicie to sobie w różnych czasach tłumaczono. Jedni zwracali uwagę, na to, że Słowianie zanadto ograniczali się do obserwowania i przyjmowania obcych arcydzieł, sami pozostając mistrzami słowa, ale twórczości plastycznej nie posiadając. Inni znów wyrażali zdanie, że artyści słowiańskiego pochodzenia rzadko brali czynny udział w wielkich wystawach światowych, nie troszcząc się o popularyzowanie swej sztuki za granicą. Ostatecznie według innych jeszcze w Słowiańszczyźnie nie było długo żadnych wyraźniejszych tradycji w sztukach pięknych. Nie brak też głosów, podnoszących to, iż już sam klimat i stosunki geograficzne oddziaływały niekorzystnie na rozwój sztuk pięknych. Także niepomysłne warunki państwowe mało sprzyjały twórczości plastycznej wódródo poszczególnych szepców słowiańskich, które raczej skoncentrowały się na pracy twórczej w dziedzinie poezji, muzyki i nauki.

Wszyscy prawie Słowianie od dawna odznaczali się więcej skłonnością do cichych marzeń i stawiania idealistycznych teorii niż odpowiednim zrozumieniem artystycznej pracy praktycznej, jaką jest malarstwo, budownictwo, rzeźba. Poza to pewną rolę odgrywa tu także tradycyjne „lubowanie się w wolnej, prawie anarchistycznej twórczości, bez ściślejszej dyscypliny i organizacji“.

Czy zarzuty i „diagnozy“ powyższe są uzasadnione i odpowiadają rzeczywistości, co do tego nie pora dziś rozstrzygać bezwzględnie. Nas na tem miejscu zajmuje tylko tło zewnętrzne, na którym należy stwierdzić przedewszystkiem, że Rosyianie nie cieszą się za granicą opinią wielkich malarzy, lecz znakomitych architektów. Rosyję nazywano często „krajem budowniczych“. Charakterystyczny zmysł dla zarysu, instykt dekoracyjny i odpowiednie wyznajdwanie form, to przyczyniało się u Rosyjan do powstania i rozkwitu sztuki budowniczey. Na tem polu dołączyli się też artyści rossyjscy stosunkowo dość prędko uwolnił się z pod wpływów bizantyńskich i zbliżył do prawdziwej sztuki, opartej na podstawach ducha narodowego.

Ale za to w malarstwie rossyjskiem trudno znaleźć tyle pierwiastków oryginalnych, czysto rossyjskich. Nie można jednakże odrzucać wszystkiego, co w tej dziedzinie w Rosyji wytworzono. Kierunek klasycyzmu nie wydał coprawda prawie żadnych oryginalnych dzieł malarskich, z stronników romantyzmu za to należy wymienić przede wszystkim wielkiego mistyka Al. Andrejewicza Iwanowa, pozytywistę Nik. Mikołajewicza Gaya, religijnie usposobionego Iwana Mikołajewicza Kramskoję i ludowego Nestorowa. Ideowy realizm, który rozpowszechnił się w Rosyji w drugiej połowie XIX wieku, znalazł w malarstwie swego najbardziej od danego lennika w Pawle Andr. Fedotowie, który poszedł w ślady Gogola i stał się doskonałym satyrykiem i wdzięcznym humorystą z pendalem w ręku. Na usługach hasel moralizatorskich i tendencji pedagogicznych znalazł się w swych licznych obrazach Wasilij Grig. Peroy.

Najbardziej jednak z pokolenia tego wstawili się Wereszczagin i Rjepin. Pierwszy początkowo studiował naturę i lud dalekiego Turkiestanu i Indyi, ale później skupił się około żywotnych scen wojen. Te wywołały na szerszą opinię nie tylko w kraju, ale i zagranicą tak potężne wrażenie, że stały się jednym z najsukcesywniejszych środków agitacyjnych przeciwmilitarystycznych. Bezpośrednia siła tendencji demokratycznej i ogólnie ludzkiej była tu olbrzymią, jeszcze może większą od samego talentu artystycznego, pomimo że talent ten zgodnie uznawały największe powagi krytyczne całego świata.

Przewyższył go pod wielu względami Rjepin. Kiedy w roku 1905 salon Schultego urządził pierwszą retrospektywną wystawę rossyjską w Berlinie, podpisany poznał osobliście genialnego malarza, wielkiego przyjaciela Polaków, zetknął się też poraz pierwszy z całą twórczością tego wspaniałego artysty i był nią poprostu olśniony. Krytycy niemieccy, którzy tak mało lub zupełnie nie znali malarstwa rossyjskiego, zaskoczeni tem bogactwem, prześcigali się w wypisywaniu pochwalnych tyrad i nawoływali do studiów nad sztuką rossyjską.

Pomimo jednak mnóstwa artykułów i osobnych broszur, sztuka rossyjska nie została nigdy zrozumiana przez Niemców a przede wszystkim wielka sztuka Rjepina, w której odzwierciedla się cała dusza narodu rossyjskiego, tak odmienna od innych, a tak zupełnie inna, niż „dusza“ czynownika rossyjskiego jedynej jednostki państwa carów znanej w Europie.

Talent Rjepina był wszechstronny: malarz rodzajowy, batalista, malarz historyczny i portretowy, we wszystkich tych gałęziach stanął samodzielnie i na szczycie wielkiej sztuki. W młodych już latach odznaczał się skłonnością do malowania przejawów cha-

rakterystycznych ludowych, tworząc obrazy z życia rybaków i wieśniaków z nad Wołgi i Oki. Nikt tak jak on nie umiał wnikać w duszę i jej codzienne tragedye tych drobnych, przeciętnych ludzi, nikt przed nim nie potrafił w malarstwie rossyjskiem wydobyc dramatu dnia powszedniego proletaryatu. On chłopu rossyjskiemu i jego duszy wystawił naprawdę pomnik, uwieczniając go w dziełach, w których tętni cała rozlewność, sentyment i prostactwa natura ludu. Taki jego genialny obraz „Brodziagi“ znany swego czasu z wystaw światowych, to istotnie malowany dokument tej duszy, którą potem opisywał w powieściach Gorkij.

Kapitałem dziełem pełnem życia, ruchu, rozmachu i świetnymi postaciami, to ci kozacy zebrani wokół stołu obozowego, na którym półnagi pisarz kozacki koncytuje list. Wogóle życie kozaków znalazło w Riepinie genialnego twórcę — jest też w tych obrazach wszystko: zrozumienie tego życia, wytłumaczenie go, ujawnienie jego odrębności, dzikości i barwności.

Twórcą mistrzowskiego portretu Mikołaja II., kapitalnych portretów Tołstoja, Pirogowa, Polenowa, hr. Gołowinowej i innych, pozostawia ponadto takie arcydzieła, jak: „Procesya“, „Nieoczekiwany“, „Iwan Groźny nad trupem syna“, obrazy wojenne „Wyjazd na front rekrutów“, „Powrót umierającego żołnierza“, „Po walce“ i mnóstwo innych.

Do Polaków odnosił się zawsze życzliwie, żył z nimi za pobytu swego w Paryżu, a swego czasu odbył pielgrzymkę do Krakowa, aby złożyć u stóp Matejki publiczny wyraz hołdu i uznania.

Siedmdziecioletni czterolletni starzec, trzymał się jeszcze kilka lat temu świetnie, pracował, aż dopiero straszna zawierucha domowa w Rosyji i tragizm stosunków narodowych wyrwał mu piędzel z ręki.

Artur Schröder.

Stosunki zdrowotne we Lwowie.

Onegdajsze posiedzenie miejskiej Rady zdrowia pod przewodnictwem komisarza rządowego miasta dr. Stesłowicza poświęcone omówieniu obecnych stosunków zdrowotnych. Sprawozdawcą był fizyk miejski dr. Legeżyński. Z chorób zakaźnych *cholera azjatycka* przedewszystkiem daje powód do zaniepokojenia. Dotychczas stwierdziły laboratorya wojskowe bakteriologicznie zarazki choleryczne na terenie Galicyi u sześciu chorych i u siedmiu osób roznoszących cholere chociaż same zdrowe pozostały (roznościel cholery) u uchodźców wracających z Rosyji. Władze wojskowe zarządziły badanie wszystkich uchodźców, a Namiestnictwo ustanowiło lekarzy epidemicznych na stacjach wchodowych na wschodniej granicy kraju.

W akcyi tej pomaga Rządowi krajowe Stowarzyszenie Czerwonego Krzyża. Fizyk miejski poddaje we Lwowie pięciodniowej obserwacyi lekarskiej wszystkich przyjezdnych z Ukrainy, Rosyji i Królestwa. Dr. Legeżyński przedstawił też szczegółowo przygotowaną akcyę zapobiegawczą w mieście, jaka ma być wdrożoną w razie pojawienia się pierwszych wypadków cholery wśród ludności cywilnej w kraju.

W czasie dyskusyi nad asanacyą miasta uchwaliła Rada zdrowia zwrócić się do Prezydium miasta z poparciem przedstawienia dr. Legeżyńskiego, że dla akcyi zapobiegawczej przeciwocholerycznej jest koniecznem oczyszczenie ulic i placów w mieście ze śmiecia i wyczyszczenie zbiorników kloacznych w domach prywatnych i publicznych. Oczyszczenie miasta będzie można tylko po uzyskaniu kilku automobili ciężarowych. Wiadomo, że przedwojenne automobile miejskie służące do oczyszczania miasta zostały przez władze wojskowe zarekwirowane i dotychczas miastu niezwrócone. Miasto wskutek zaniebań na punkcie oczyszczenia ulic i domów stoi znowu nieprzygotowane wobec tak strasznego nieprzyjaciela, jakim jest epidemia cholery azjatyckiej. Wszak epidemia pociągnęła we Lwowie w roku 1915 około 500 z miasta 300 obcych razem 800 ofiar w ludziach. Fizyk miejski zwrócił uwagę Rady zdrowia i Prezydium miasta na wielkie niebezpieczeństwo na jakie miasto jest narażone wskutek bardzo złego stanu miasta na punkcie czystości: wielką odpowiedzialność biorą na siebie czynniki nie udzielające obecnie miastu pomocy w oczyszczaniu się, chociaż domaga się tego i Namiestnictwo i miejska Rada zdrowia i fizyk miejski i miejski zakład czyszczenia miasta.

Czerwonka (dyszenterya) wzmaga się w kraju. Kraków wykazuje w ostatnim tygodniu przeszło 80 nowych zachorowań, w Niemczech zgłoszono w tym czasie 2300 zachorowań — we Lwowie wykazał ubiegły tydzień najwyższą dotychczas cyfrę zachorowań 18, śmierci 5. Wysoki stan czerwonki, opierając się na doświadczeniu z ostatniego dziesięciolecia trwać będzie jeszcze przez miesiąc wrzesień.

Tyfus brzuszy wykazuje we Lwowie w bieżącym roku łagodny przebieg. Największej zachorowań zdarzyło się w żółtkiewskiej dzielnicy. Wobec tego, że woda do picia jest bez zarzutu, można zachorowania na tyfus brzuszy we Lwowie wytłumaczyć wyłącznie przez przynoszenie zarazków z prowincyi w mleku i żywności na surowo spożywanej a również przez podawanie sobie rąk i nie mycie ich przed jedzeniem.

Plonica (szkarlatyna) osiąga we Lwowie zawsze z końcem sierpnia najwyższe napięcie: powoduje je przyjazd młodzieży z wakacyi na prowincyi. W ostatnim tygodniu było 14 nowych zachorowań we Lwowie, 31 we Wiedniu, 49 w Budapeszcie. Aby ochronić szkoły od tej epidemii, podał fizyk do wiadomości zarządów szkół wszystkie domy, w których w ostatnich tygodniach zdarzyły się wypadki chorób zakaźnych i działwa z tych domów wydaloną ze szkół musi przynieść dla szkoły osobne świadectwa zdrowia wydawane w fizykacie.

Tyfus plamisty ustał w ostatnich tygodniach zupełnie w mieście Lwowie, gdyż sezon tyfusu plamistego są przedewszystkiem miesiące zimowe. Nie ustał jednak w Królestwie, gdzie ostatni tydzień wykazuje przeszło 200 zachorowań, na Litwie 175 zachorowań, w Galicyi 82.

Ospa prawdziwa nie pojawiła się w bieżącym roku we Lwowie. Stwierdziły ją jedynie władze wojskowe u 14 uchodźców powracających przez Lwów z Rosyji na prowincyę. Wypadki te stwierdzono w miesiącu czerweu — od tego czasu nowych zachorowań nie było. W Galicyi było w ostatnim tygodniu 40 wypadków ospy — wszystkie zawleczone z Rosyji przez powracających uchodźców.

Po referacyi dr. Legeżyńskiego wywiązała się dyskusya nad ogólną zdrowotnością w mieście. Dr. Legeżyński podał do wiadomości, że ruch przyjezdnych z Rosyji, Ukrainy i Królestwa jest bardzo ożywiony: w fizykacie poddano obserwacyi lekarskiej w bieżącym roku 3568 osób, przybywających z miejscowości zakażonych chorobami zakaźnymi, a mianowicie: 914 z powodu szkarlatyny, 817 czerwonki, 640 tyfusu brzusznego, 1119 tyfusu plamistego, 78 cholery.

Dr. Opiński przedstawił stan chorób epidemicznych w powiecie lwowskim.

Dr. Pisek poruszył sprawę wywozu i wylewu nieczystości w bezpośredniej okolicy cmentarza izraelskiego. Postanowiono zwrócić się do władz wojskowych o zaniechanie sposobu oczyszczania kloak na Cytadeli: dotychczas treść kloaków bywa wypuszczaną wprost na ulicę Kaleczą.

Na najbliższe posiedzenie Rady zdrowia postawiono na porządek dzienny na interpelacyę dr. Poratynskiego sprawę zapobiegania wściekliznie u psów i na życzenie dr. Chlamtacza sprawę zwalczania epidemii chorób wenerycznych w naszym mieście.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Używane wózek kolebkowe stalowe, najzupełniej zreparowane i w bardzo dobrym stanie, pojemności około $\frac{3}{4}$ metra kub., na rozpiętość toru 600 mm, posiada do sprzedania firma Roessemann i Kühnemann Ekspozytura, Wiedeń I., Graben 29 a. Trattnerhof.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada Państwa.

Wiedeń, 18 września. Termin zwołania Rady Państwa naznaczono na dzień 1 października b. r.

Termin zwołania Delegacyi.

Wiedeń, 18 września. Jak się *Korr. Austria* dowiaduje, zamierza P. Prezydent Ministrów zwołać Delegacyę na sesyę jesieną. Termin zwołania Delegacyi przypadnie prawdopodobnie na 15 października.

Dr. Spitzmüller o sytuacji.

Wiedeń, 18 września. Wspólny P. Minister skarbu dr. Spitzmüller w mowie wygłoszonej do urzędników wspólnego Ministerstwa skarbu, omawiał sprawy narodowościowe Monarchii, oraz sprawę noty hr. Buriána.

Stan zdrowia Lloyda Georgea.

Londyn, 18 września. Stan zdrowia Lloyda Georgea polepszył się. Chory nie może jednak opuszczać jeszcze łóżka.

Oświadczenie hr. Andrassy'ego.

Wiedeń, 18 września. W *N. Fr. Presse* hr. Andrassy w dłuższym artykule omawia

jak dalece idealne momenty odgrywają rolę w walce koalicyi przeciw Mocarstwom centralnym i pisze dalej: Zdaje mi się za wskazane, aby nasze Rządy uroczyście oświadczyły, że jeszcze podczas wojny są gotowe w jakimś neutralnym kraju omówić z naszymi wrogami niezależnie od rokowań pokojowych reformy prawa narodowego, podnosząc równocześnie, że ewentualne układy są obowiązujące dopiero z zawarciem pokoju, albo przez osobne przyjęcie tych układów. Gdyby układ taki przyszedł do skutku, porozumienie, mojem zdaniem byłoby dobre.

Prasa wiedeńska o mowie Balfoura.

Wiedeń, 18 września. Wiedeńskie dzienniki poranne omawiają we wstępnych artykułach mowę Balfoura.

Bardzo łagodne wobec niej stanowisko zajmuje *Fremdenblatt* zaznaczając, że drażliwe kwestye sporne złatwia się lepiej w sali konferencyjnej, niż na zgromadzeniu ludowem i że do tego zmierza nota hr. Buriána.

N. W. Tagblatt pisze: Mowa Balfoura jest mimo swego „wena und aber“ nie końcem, lecz początkiem dyskusyi nad notą pokojową.

Reichspost wyraża się o mowie Balfoura, iż wymaga ona koniecznie wyjaśnienia (schreit nach Aufklärung), gdyż nie oznacza ona absolutnej odmowy. Los propozycyi odbicia konferencyi zależy od tego, czy wyjaśnienie to dane będzie w odpowiedniej formie.

Opinia prasy angielskiej o nocie pokojowej.

Rotterdam, 18 września. W sprawie noty austro-węgierskiej pisze *Daily News*: Odpowiedzialni mężowie stanu muszą dokładnie rozpatrzyć notę austro-węgierską. W każdym razie stwierdzić trzeba, że nota nie prowadzi na drogę do trwałego pokoju.

Mimo wszystko podkreślić należy, że przyjdzie kiedyś czas, kiedy konferencyę utworzą drogę do pokoju a nigdy też dokładnie przewidzieć nie można, kiedy czas taki nadejdzie.

Jakkolwiek nota austro-węgierska dziś absolutnie jest nie do przyjęcia, to jednak trzeba rozważać dokładnie wszystkie jej punkty, aby świat nie powiedział, że odrzucamy bezwzględnie każdą sposobność do zawarcia pokoju.

Takie rozważanie wszystkich punktów noty austro-węgierskiej nie jest jeszcze gózeniem się na pokój, na który czas jeszcze nie nadszedł. Może jednak wyłoni się jakaś myśl zbawienna konieczna w obecnej ciężkiej chwili dla całego świata.

Nie rezygnujemy z naszego programu i przeprowadzimy go do końca, a to przeprowadzimy z całą pewnością na korzyść cywilizacyi całego świata, chcemy jednak rozpatrzyć całą notę austro-węgierską tak, jak ona na to zasługuje.

Inne poważne dzienniki angielskie, jak *Daily Chronicle*, *Daily Mail*, *Daily Express*, *Daily Telegraph* i *Morning Post* odrzucają z miejsca propozycyę austro-węgierskie, przyczem w mniej lub więcej ostrzych słowach ponownie atakują Niemców.

Socyalisci zapowiadają akcyę pokojową.

Genewa, 18 września. Dziennik socyalistyczny *Populaire* ostrzega bardzo stanowczo przed dalszem, bezskutecznym prowadzeniem wojny i zapowiada akcyę socyalistyczną za pokojem.

Przygotowania do ofenzywy włoskiej.

Berno, 18 września. Korespondenci włoscy oświadczenia, że w najbliższych dniach kierownictwo armii włoskiej rozpocznie ofenzywę, do której dawno się już przygotowało. Atak będzie przeprowadzony na dużym froncie przy pomocy posiłków francuskich, angielskich i amerykańskich. Kontyngenty tych posiłków nadeszły już na front włoski.

Połączenie z Petersburgiem zerwane.

Sztokholm, 18 września. Od 2 dni brak tutaj dokładnych wiadomości o sytuacji w Petersburgu i w Moskwie. Nie przybywają również uchodźcy z tamtych stron. Widocznie sytuacja jest taka, że niemożliwością jest wyjechać z Petersburga. Połączenia telegraficzne i telefoniczne są przzerwane.

Trzęsienie ziemi

Wiedeń, 18 września. Seismograficzne aparaty centrali meteorologicznej w Wiedniu zanotowały wczoraj w nocy średniej siły trzęsienie w odległości 170 kilometrów.

Odpowiedzialny redaktor

ADAM KRZECZOWIECKI.

Wykaz za czerwiec i lipiec 1918

niedoreczalnych zwrotnych przesyłek pocztowych zalegających w urzędzie depozytowym galic.
c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów.

Listy polecane:

Numer składu	Miejsce nadania	Numer	Adresat	Miejsce przeznaczenia	Numer składu	Miejsce nadania	Numer	Adresat	Miejsce przeznaczenia
1538	Lwów 8	687	Brycki Józef	Miskolecz	1631	Zniesienie ob. Lwowa	30	Sruderowicz M.	Węgry
1539	"	256	Bryk Franciszek	Kraków	1632	"	37	Kamiur i B. M. Zoni	Prijepolje
1540	"	179	Gartkowski Stanisław	Kraków	1633	"	67	Mendlowitsch Józef	Koloszvar
1541	"	609	Zackowski Bronisław	Warszawa	1634	"	?	Ilika Ibja	Turla
1542	"	32	Paroch Jan	Lipnik	1635	Złoczów	598	Czepak Paweł	Rimaszombat
1543	"	484	Raciborski	Lwów	1636	"	628	Walczyszyn Jakób	"
1544	"	102	Schäffer Herman	Wien IX.	1637	"	322	Panar Hryń	Koneuburg
1545	"	550	Schwartz Erno	Budapest	1638	"	1611	Daniływ Dmytro	Lwów
1546	Dębica	747	Gros Mezes	Kraków	1639	"	1961	Antonów Bazyl	Barszczowice
1547	"	386	Trylko Antoni	Lwów	1640	"	1860	E. Grünspann	M. Ostrawa
1548	"	33	Rikicin	Przeclaw	1641	"	1357	Puzianowski	Lwów
1549	Lwów 6	237	Braun Dora	Tarnów	1642	"	185	Huzar Dmytro	Bielsko
1550	" 6	529	Knobler Herman	Lublin	1643	"	1650	Urbański Antoni	Zydaczów
1551	" 6	414	Bergman Abraham	Lublin	1644	"	505	Hryczanyk Wasyl	Węgry
1552	" 2	64	Laude Ettl	Czortków	1645	Chodorów 1	391	Maków Danyło	Tarnów
1553	" ?	331	Wołyński Władysław	Ratkowa	1646	" 1	217	Mackiw Danyło	Tarnów
1554	Rzeszów 1	1457	Preibisch Franciszek	Karbitz	1647	" 1	439	Chymnk Nykoła	Leitmoritz
1555	" 1	1325	Dobusz Ludwika	Lisko	1648	" 1	426	Urban Janos	Hatrań (?)
1556	" 1	3272	Hnieiówna Bronisława	Wien XIX.	1649	Komarno	81	Mokrzycki Jan	Jarosław
1557	" 1	914	Kadlofa Walenty	Lwów	1650	Lisko	972	Nimik Antoni	Przemysł
1558	" 1	844	Spusok Julio	Tarnobrzeg	1651	"	374	Madel Edela	Orkény
1559	" 1	1938	Ruzinek Katarzyna	Rzeszów	1652	Kamionka Strum.	211	Brach Paweł	Oświęcim
1560	" 1	3937	Banach Ruska	Rawa Ruska	1653	"	321	Kniczyk Jan	Ameryka
1561	Jarosław 1	966	Hrycek Mieczysław	? Węgry	1654	"	462	Schwarz Suma	Muglitz
1562	" 1	269	Wiechee Zofia	Trynca	1655	"	?	Kohl Samuel	Neuhaus
1563	" 1	584	Popp ?	? Węgry	1656	"	381	Cegan Józef	Komarno
1564	" 1	428	Janik Tomasz	Kalisz	1657	"	335	Ber Salamon	Kloster Neuburg
1565	" 1	405	Nastówka Anna	Borszczów	1658	"	133	Kostiuk Johan	Przemysł
1566	" 1	599	Marchejew Aleks.	Temesvar	1660	"	416	Stenberg Gynlaré	Nagy vosad
1567	" 1	564	Mielecki Ignatz	? Czechy	1661	Sokołowska k. Kosowa	37	? ?	Trembowla
1568	" 1	106	Hrycek Mieczysław	Besztlerce	1662	"	60	Danyluk Teodor	Freudenthal
1569	Kraków 1	2083	Manne Mezes	Maros Vasárhely	1663	"	39	"	"
1570	" 1	1585	Rothkahl Zofia	Lwów	1664	Dobrosin	27	Pańczyszyn Wasyl	Zamość
1571	" 1	4839	Solewa Michał	Kraków	1665	Sokal	2394	Butkay Paulinka	Stórz
1571	" 1	4482	Ażak Andrzej	Golszowce ?	1666	"	1318	Urząd gminny	Świniarów
1572	" 1	2544	Krannar Sw.	Ołomuniec	1667	Lwów 1	1300	Balamik Marya	Seret
1573	" 1	4681	Grzesiak Piotr	Wadowice	1668	" 1	1674	Dr. Czerwiński Wład.	Warszawa
1574	" 1	2983	Schriedoch Karol	Kraków	1669	" 1	1838	Dacyna Stanisł.	Kiraly hida
1575	" 1	3151	Malinowska Julia	Lutowska	1670	" 1	1782	Dobrzański Jan	Zamość
1576	" 1	3334	Mentel Jan	Frejstadt Sl.	1671	" 1	1847	M. Friedmann	Wien XV.
1577	" 1	1314	Krogulski	? Bukowina	1672	" 1	442	Goldberg Karol	Lublin
1578	" 1	1155	Okarunis Franciszek	Lwów	1673	" 1	443	"	"
1579	" 1	2209	Gross Sigon	Ołomuniec	1674	" 1	2449	Guiza Edward	Radziechów
1580	" 1	680	Wilczyński Wł.	Warszawa	1675	" 1	1709	Horowitz G.	Stanisławów
1581	" 1	3916	Ostczek Stefania	Zurich	1676	" 1	1980	Jusnia Ignatz	Miskolecz
1582	" 1	2361	Lickhara Jakób	Tarnopol	1677	" 1	1795	Janczewski Leon	Budapest
1583	" 1	2553	Kniz Josef	Skawina	1678	" 1	1406	Kanau	Sanok
1584	" 1	4081	Jamrozik Stanisław	Ołomuniec	1679	" 1	2579	Kriss Bizike	Serospatak
1585	" 1	2053	Swiderski Józef	Nowy Jicin	1680	" 1	1526	E. F. Kumpfenberg	Zamość
1586	" 1	2757	Pinkas S.	Kraków	1681	" 1	2176	Lipniak Rywka	Grodno
1587	" 1	2649	Narozna Salomea	Kurnik	1682	" 1	1951	Manner Istwan	Kowel
1588	" 1	2051	Sroczyński Stefan	Witkowice	1683	" 1	1531	Rosecki Hane	Siedlce
1589	" 1	2897	Hlawniczka Zygmunt	Witkowice	1684	" 1	1518	Piezkówna Adela	Gwoździec
1590	" 1	4033	Cieslicki Andrzej	Grodzisko	1685	" 1	1559	"	"
1591	" 1	3389	Kaczorowski P.	Warszawa	1686	" 1	1646	Pielichowski Mich.	Beryslaw
1592	" 1	4599	Rózycki Roman	Kraków	1687	" 1	208	Reicher Marya	Sosnowice
1593	Gródek Jagielloński	4596	Czulej ?	Erlarb ?	1688	" 1	1375	Rzepka Bronisław	Grojec
1594	"	189	Brudny Jan	Torsantal Mege	1689	" 1	2861	Schneider Sal.	Bucin
1595	"	5	Kwiatkowski Józef	Lwów	1690	" 1	2232	Skowron Jan	Ostrawska mor.
1596	"	22	Pesicher Nuchim	Kraków	1691	" 1	1884	Szakalski Jan	Lwów
1597	"	4	Schonek Kalena	Slawonia	1692	" 1	1593	Szeremeta Stefan	Mieglitz
1598	"	143	Fuebs Anna	Wien V.	1693	" 1	555	Szotariski Michał	Husiatyn
1599	"	102	Kusowska Cecylia	Lublin	1694	" 1	1847	Pafiniński Benzjion	Maryen Niemcy
1600	"	194	Szucz Maryska	Esztersuka Węgry	1695	" 1	1829	Anna Franciuc	Hliboka
1601	"	421	Dematreseu Petrea	Radauz	1696	" 1	1789	Zadorecki Kazimierz	Horodenka
1602	"	444	Czezeć Georgi	"	1697	" 1	2936	Zajczkowski	Aleksandrów
1603	"	43	Truchym Jan	Rzeszów	1698	Dobrosin	28	Łuszczuk Oleksa	Ameryka
1604	"	246	Wolfefeld Zygmunt	Kraków	1699	"	64	Silberman Izak	Salzagut k. Ołomuńca
1605	"	55	Hak Wasyl	Stockerau	1700	Sanok	?	Hrahorowyé Natalij	Chołm
1606	"	602	Schüdor Henrich	Berlin	1701	"	2323	Grochowski Jan	Warszawa
1607	"	469	Malek Karol	Stryj	1702	"	2895	Ganz Leopold	Dziedzice
1608	"	448	Francin Wojciech	Kraków	1702	"	1311	Radwański Jan	Poczta polowa 369
1609	"	336	Jan Koń	Sternberg Mor.	1704	Milówka	134	Wróbel Karol	Rzeszów
1610	"	128	Odohia Szwedoniaka	Suczawa	1705	"	396	Misiarz	? Węgry
1611	"	158	Teśluk Eug.	Mhr. Weisskirchen	1706	Lwów	823	Freundlich M.	Wiener Neustadt
1612	Stanisławów 1	2911	Balawelder H.	Lwów	1707	"	658	Wizła Katarzyna	Krasnostaw
1613	" 1	2998	Bajczuk Aksenty	Wien	1708	"	329	Piretz Benjamin	Weiskirchen
1614	" 1	254	Cepnik Antoni	Lipnik	1709	"	661	Malnowicz Antoni	Wien
1615	" 1	1378	Dziurnycz Antoni	Lwów	1710	"	395	Buleziuk T. Marya	Czerniowce
1616	" 1	2450	Dubnicki Teodor	Trient	1711	"	884	Wasyluński Jan	Lublin
1617	" 1	2175	Kinsbacher Rubin	Zabrze k. Mor. Ostr.	1712	"	996	Hauresch Iwan	Czerkasy
1618	" 1	2718	Lachn Helena	Szczakowa	1713	"	826	Leńczewski Władysław	Berlin
1619	" 1	1581	J. L. Lipschütz	Budapest	1714	"	808	Ciepielowski Marceł	Jarosław
1620	" 1	30?	Lesniak Szczepan	Limanowa	1715	"	750	Berkuleau Wasile	Mistek
1621	" 1	6	Myśko Feg	Kowel	1716	"	639	Jaworowski Edward	Seret
1622	" 1	2568	Mozdzeń Kazimierz	Warszawa	1717	"	964	Moroznik Wanda	Bojan
1623	" 1	1118	Nazarewicz Karolina	Postelicz (?)	1718	Przeworsk	18	Stefaniak Antoni	Przemysł
1624	" 1	2645	Zeisig A na	Przemysłamy	1719	Jarosław	631	Moldowan Demeter	Moros Vasarhely
1625	" 1	2952	Buraczek Wasyl	Kraków	1720	"	519	Pawisyn Wojciech	Złoczów
1626	" 1	2951	Buraczek Wasyl	Kraków	1721	"	467	Schnat Jurko	Jicin
1627	" 1	732	Morek Józef	Jezupol	1722	"	980	Starak Ludwik	Sokal
1628	" 2	135	Pressner Hella	Wien II.	1723	Sambor	1202	Cisek Kazimiera	Dziedzice
1629	Lipa gal.	63	Stachura Maryanna	Mszana dolna	1724	"	1482	Kalana Luka	? Krocacya
1630	Stanisławów 1	728	Filipezuk Petro	Hohenstadt	1725	"	29	Kremer Michał	? Węgry

Numer składu	Miejsce nadania	Numer	Adresat	Miejsce przeznaczenia	Numer składu	Miejsce nadania	Numer	Adresat	Miejsce przeznaczenia
1726	Sambor	3242	Handler Michał	Schumbos	1836	Lwów 6	592	Gersicki	Lwów
1727	"	1130	Ziegler Jan	? Styrya	1837	" 6	450	Moritz Nick	Lublin
1728	Mikuliczyn	176	Ertler Leopold	Pozsony	1838	" 6	469	Leszoczen	Przemyslan
1729	"	304	Barbara Markowa	Brody	1839	" 6	194	Kobut Karp	Brasendorf
1730	"	144	Berkłuba Marta	Stanisławów	1840	Szczerzec k/Lwowa	617	Onomin Iwan	Morawska Ostrawa
1731	"	100	Kotfeld Irena	Tem-szwar	1842	Złoczów	653	Soloninka Tekla	Höde
1732	"	129	Petrescu Sida	Kraiova	1843	"	1722	Ganduska Marya	Podhajce
1733	"	83	Rózsakert A.	Békésabán	1844	"	1714	Marciniak Stanisław	Radom
1734	"	211	Iwanowska Michalina	Zemza	1845	"	1414	Nawrocki Piotr	Rumaszombat
1735	"	159	"	Zemza	1846	"	825	Trzeciak Józef	Wadowice
1736	"	155	Siel Andrzej	Nowo Radomsk	1847	"	1144	Adomiak Agnieszka	Narol
1737	Kraków 11	4	Skryp Wojciech	Jeleśna	1848	"	478	Rudnik Paweł	Mahr Neustadt
1738	" 11	15	Stembrowiczowa	Warszawa	1849	"	1505	Dąbrowski Bronisław	Bukowsko
1739	Bolechów	269	Zywina Katarzyna	Kopyczyńce	1850	Jarosław 1	1137	Kiedziński	Lwów
1740	Stanisławów	655	Albertówna Ekateryna	Złoczów	1851	" 1	135	Szuruga Antonina	Krasnostaw
1741	"	985	Deputat Wasyl	Czalsitz	1852	Biała	1603	Horwat Jan	Górniany
1742	"	373	Hołuszczak Stefan	Schönlarg	1853	Jasło	890	Fürstör Maurika	Budapest
1743	"	261	Jaworski Leon	Mikuliczyn	1854	"	905	Kobrzyński Roman	Stara Żezka
1744	"	703	Moklak Dmytro	Węgry	1855	"	922	Wojnarowicz Piotr	Baranów
1745	"	1898	Maksylewicz Józef	Mor. Ostrawa	1856	"	82	Łgiedza Justyna	Drohobycz
1746	"	2567	Pyrkułyn Ołeks	Drohobycz	1857	"	969	Diller Pinkas	Wieliczka
1747	"	793	Rzdolski Wasyl	Nadwórna	1858	"	512	Straus J.	Budaest
1748	"	1402	Pomes Henryk	Wien	1859	Thumacz	413	Krzyworączkowa Bron.	Grzymałów
1749	"	306	Lazer Feig	Gyongyos	1860	"	132	Gawinskij M.	Ducukrut
1750	"	688	Dr. Güner Jarosław	Wien	1861	Rzeszów 1	1075	Puchała Józef	Chełm
1751	Radziechów	734	Tkacz Anastazy	Komarno	1862	Niemirów	170	Bałaban Nykoła	Przemyslan
1752	Borysław	240	Schreiner Adolf	Jarosław	1863	"	199	Gryb lski Kazimierz	Rzeszów
1753	"	644	Kamińczuk Katarzyna	Jazłowiec	1864	Czortków	888	Werner Anton	Kolin
1754	"	836	Swistak Władysław	Kraków	1865	"	865	Hakeln Salcia	Bzeżany
1755	"	974	Schram Jakób	Stebnik	1866	"	1263	Rosen Moses	Schönberg
1756	"	182	Langenfeld Feliks	Jarosław	1867	"	590	Lechman Hersch	Munkacz
1757	"	475	Michalewski Tadeusz	Lwów	1868	"	409	Wawrzyniewicz Jan	Sandomierz
1758	"	828	Gersch Roilman	Lwów	1869	"	833	Łotocki Grzegorz	Adelsberg
1759	"	756	Zwerdling Leon	Żurawica-Przemysł	1870	"	835	Mattfejent Franc.	Janów (Król. Polskie)
1760	"	723	Schwarz Herman	Kraków	1871	"	588	Herscher Gideli	Mstec (Mohr. Ostr.)
1761	"	792	Sennita Ewa	Borysław	1872	"	875	Rothäuser Meleeh	Lwów
1762	"	914	Molewicz Franciszek	Radom	1873	Stanisławów 1	773	Czorneńkij Józef	Linz (Tyrol)
1763	Wieliczka	875	Matuszczuk	Neutitschein	1874	" 1	969	Chudy Dora	Czortków
1764	"	581	Bitterman Frania	Kraków	1875	" 1	2742	Iwasyszyn Jurko	Łoschütz (Mohr. Ostr.)
1765	"	341	Juliski Tath	Tanya-Węgry	1876	" 1	1474	Kropelnycka Katarz.	Buczacz
1766	"	178	Popczyński Miecz.	Bolechów	1877	" 1	2133	Bohusławna Natd.	Kijów
1767	"	357	Baran Władysław	Świątniki	1878	" 1	2907	Michajłowska Jadwig.	Bachmacz (Ukraina)
1768	"	870	Krzywda Marcin	Kozienice	1879	" 1	2276	Nastary Ołeks	Schönberg (Mähren)
1769	"	880	Bania Józef	Dąbrowa	1880	" 1	2360	Sliwiński Nykoła	Lublin
1770	Rzeszów 1	3421	Buda Jan	Kraków	1881	" 1	2675	Wołosienka Antoni	"
1771	" 1	1355	Melech Feldmaus	Kirlibaba	1882	" 1	2119	Zakrzewski Jan	Wolanka
1772	" 1	60	Hryczan Jan	Lwów	1883	" 1	2906	Michajłowska Jadw.	Bachmacz (Ukraina)
1773	" 1	626	Wulman Herman	Niemcy	1884	" 1	2841	Sakraay Hena	Szartman Nemeti
1774	" 1	3890	Kulik Lóc	Węgry	1885	Jezierzany k/Czortk.	606	Prołopezuk Dokja	Borszczów
1775	Lwów 5	238	Endel Adolf	Żurawica	1886	" "	1831	Fedczyszyn Wasyl	Gradycka
1776	" 5	109	Więsnier	Prag	1887	" "	1126	Jaśkiw Antoni	Lublin
1777	" 5	766	Jaworska Zofia	Sokal	1888	" "	1505	Kurm r Jan	Jicin (Czechy)
1778	" 5	374	Zimmermann E.	Wien	1889	" "	604	Heiman Abraham	Lwów
1779	" 5	732	Wuchowicz Dominik	M. Schönber	1890	" "	2395	Przeny zny Aleks.	Janosi (Węgry)
1780	" 5	424	Senańczuk Marya	Waschkoutz	1891	" "	481	Michałkowski Jan	Szombathely (Węgry)
1781	" 5	365	Midnowska Kazim.	Warszawa	1892	" "	1190	Sarańczuk Antoni	Serbia
1782	" 5	625	Tyszkiewicz Stanisław	Warszawa	1893	" "	1401	Findel Beiti	Stanisławów
1783	" 5	626	Tyszkiewicz Marya	Warszawa	1894	" "	568	Konopelny Julian	Wadowice
1784	" 5	203	Borkowski Dunin Józef	Kraków	1895	Ozerkasy	87	Prost Marya	Budweis
1785	" 5	360	Archip Bogdan	Redowicz	1896	" "	88	Melnyk Dmytro	Bochnia
1786	" 5	630	Silberman Julian	Warszawa	1897	Janów k/Trembowli	160	Woloch Mikołaj	Gmünd
1787	" 5	904	Pagowski K.	Łódź	1898	" "	110	Maksynów Mich.	Morawa
1788	" 5	216	Rotmańska Helena	Lublin	1899	" "	114	Piątka Jan	Pińczów
1789	" 5	119	Królicki Antoni	Tarnopol	1900	" "	41	Bewski Mikołaj	Kraków
1790	" 5	312	Kliszcz Waclaw	Obroszyn k. Lwowa	1901	" "	63	Zahorodny Paweł	"
1791	" 5	858	Ptak Ludwik	Olkusz	1902	" "	202	Sokal Ołeks	Rimaszombat
1792	Przemysł 1	3995	Bajerl Zofia	Żurawno	1903	" "	199	Szulikowski Wasyl	"
1793	" 1	536	Czaruóchówna Luka	Kraków	1904	" "	446	Sywulski Jan	Mor. Ostrawa
1794	" 1	3742	Frick Andreas	Stryj	1905	" "	445	Urbański Władysł.	"
1795	" 1	3741	"	Stryj	1906	" "	257	Moroz Wasyl	Ołomuniec
1796	" 1	1168	Gołandıuk Mikoł.	Gmünd	1907	" "	144	Bartmanowicz Stan.	Schönberg
1797	" 1	3582	Gołubowicz Milenko	? Serbia	1908	" "	235	Urbański Wład.	Chełm
1798	" 1	3520	Gresuk Mary	? Węgry	1909	Kraków 1	3327	Jaroszyńska	Lauzane
1800	" 1	443	Homiak Szezezan	Borysław	1910	" 1	4447	Drażek Jan	Wien
1801	" 1	7204	Jambroży Anna	w Turce n. Stryjem	1911	" 1	2356	Wajda Antoni	Bolechów
1802	" 1	78	Kierpacz Kata	Somfa	1912	" 1	3368	Karfiol Zygmunt	Wien
1803	" 1	963	Lisikiewicz Stanisł.	Wadowice	1913	" 1	1351	Wanek Julius	"
1804	" 1	3543	Medwidz Warwarko	Nowe Siolo	1914	" 1	2185	Radmańska Jan.	Łódź
1805	" 1	2083	Säger Ara	Bukareszt	1915	" 1	2392	Olga Rudna	Sambor
1806	" 1	2845	Wasyków Petro	Stryj	1916	" 1	3820	Gławita Gleotlanz	Bukowina
1807	" 1	3421	Ztunger Maks	Lwów	1917	" 1	2191	Makciów Domin.	Morawska Ostroawa
1808	" 1	1868	Szejner Feiga	Lwów	1918	" 1	4024	Zenkel Rudolf	Görz
1809	Oświęcim 2	64	Tenenbaum Herman	Lwów	1919	Kraków 1	1681	Szegedyn Michał	Zamość
1810	" 2	221	Baran Franciszek	Winniki	1920	" 1	2715	Kruk	Wadowice
1811	" 2	152	Czech Ołeks	Złoczów	1921	" 1	2447	Dorosz Stanisław	Nowy Sącz
1812	" 2	159	Nistor Leontina	Sereth (Bukowina)	1922	" 1	688	Olejniczek Klement	Kraków
1813	" 2	153	Balicka Dorca	Złoczów	1923	" 1	4951	Bydyński Bronisław	Węgry
1814	" 2	436	Meroliogen Fanny	Lundenburg ?	1924	" 1	2634	Mielecka Franciszka	Sanok
1815	" 2	48	Michał ?	"	1925	" 1	221	Englewicz Henryk	Warszawa
1816	" 2	258	Skóra Jan	Miechów	1926	" 1	3194	Piałkowska Marya	Grojec
1817	" 2	219	Pechold Rudolf	Velun	1927	" 1	780	Paczynski Zygmunt	Poczta polowa 650
1818	Zniesienie k/Lwowa	58	Kistenbaum Samuel	?	1928	" 1	4009	Wicaues Aron	?
1819	Sadowa	430	Andreas Marta	Mościska	1929	" 1	3223	Lewkowicz Daniel	Wien
1820	Zagórz	91	Kohlowa Karolina	Kraków	1930	" 1	149	Balog Daniel	Veszprim
1821	Grybów	85	Sliwa Cypryan	Pilzno	1931	" 1	3919	Frania Ludera	Bolechów
1822	"	84	Sliwa Peter	Marburg	1932	" 1	4758	M. Unger	Thauningen ?
1823	"	174	Sliwa Peter	"	1933	" 2	364	Sowa	Lwów
1824	"	392	Hnatz Jan	Chyrow	1934	" 1	9	M. Maków	Łódź
1825	"	241	Drağ Karol	Stryj	1935	" 1	2826	Mokrzycka Marya	Warszawa
1826	"	345	Piątek N.	Rzeszów	1936	" 1	1647	Anna Pninicka	"
1827	"	128	Drniłyński Roman	Drohobycz	1937	" 1	562	Sang r Jan	Kraków
1828	Stary Sącz	299	Waida Michał	Kraków	1938	" 1	2859	Szeizer Gabryel	Miskolez
1829	"	890	Z ff Adolf	Wien	1939	" 1	3555	Fucher Jan	Nagysak
1830	"	406	Plata Barbara	Podegrodzie	1940	" 1	4301	Kapz Marcin	Gródek Jag.
1831	"	751	Andruszko Pawło	Komarno	1941	" 1	1957	Schwaz Jadwiga	Lwów
1832	"	835	Stawiarski Stanisław	Tarnów	1942	" 1	2890	Margulie L opold	? Bohmen
1833	Lwów 6	571	Senapira	Lwów	1943	Wojniów	83	Kosijak Dmytro	Graz
1834	" 6	667	Schillasy	Warszawa	1944	"	261	Wasylw Michał	Kraków
1835	" 6	187	Białogłowski Jan	Bielsko	1945	"	82	Kosijak Dmytro	Graz

Numer składu	Miejsce nadania	Numer	Adresat	Miejsce przeznaczenia	Numer składu	Miejsce nadania	Numer	Adresat	Miejsce przeznaczenia
1946	Wojniłów	451	Berinkyj Jakim	Gmund	2055	Złoczów	1218	Machnowicz Danyło	Kalwarya
1947	"	252	Walter Dawid	Żnrawica k. Przemysła	2056	"	952	Dacko Dmytro	?
1948	"	89	Sliwiński Jan	Sternthal	2057	"	364	Krukowski Paweł	Trembowla
1949	Dobrosin	7	Snsła Andrzej	Przemysł	2058	"	1428	Szenderowicz Zofia	Kuzmierz
1950	Lwów 15	60	Charatyna Sawczuk	Maciejów Wołyń	2059	Przeworsk	127	Modebka Zofia	Kraków
1951	" 15	61	Jewdocha Woreniuk	"	2060	"	688	Wagner Michał	Kielce
1952	Biała	1127	Akad-Lese Stella	Wien	2061	"	329	Gesser Masł	Albania
1953	Mokrzyszów	5	Zelk Ludwika	Dania	2062	"	826	Możdziej Ludwik	Sopron
1954	"	17	Wilk Marya	Ameryka	2063	Lwów 1	1166	Andriszyn Michał	Nebelbach
1955	Andrychów	358	Dr. Ohler	Fozsony	2064	" 1	1087	Arkuszewski Przemysław	Szczerców K. Pol.
1956	"	160	Biron Michał	Karwina	2065	" 1	2838	Antonowicz Józef	Lwów
1957	Komarno	308	Kaluzniak Antoni	Przemysł	2066	" 1	1874	Bobaczyk Piotr	Hohenstadt
1958	Katusz	633	Bojeznik Nichita	Czerniowce	2067	" 1	1594	Bercez Ilie Dominika	Bukowina
1959	"	621	Sohysowa Antonina	Niemirów	2068	" 1	1249	J. Berger	Zamość
1960	"	469	Malicka Jowa	Banialuka	2069	" 1	1863	Bielinska Eugenia	Nisko
1961	Lwów 8	78	Belanyi Gere	Budapest	2070	" 1	1362	Cepuder Marya	Stein
1962	" 8	74	"	"	2071	" 1	1176	Chorostecki Michał	Brody
1963	" 8	75	"	"	2072	" 1	1285	Cikivenik Jan	Wien
1964	" 8	362	Dąbrowski Paweł	Ranizów	2073	" 1	2730	N. Janos. Csanujic	Bókis
1965	" 8	743	Stochelski Stanisław	Lwów	2074	" 1	2387	Curca Lina	Rumnnia
1966	" 8	709	Szłapak Józef	Roźniatów	2075	" 1	1558	Obudek Zygmunt	Wien
1967	" 8	417	Pico Karol	Szeklencze	2076	" 1	846	Dolhanyk Wasyl	Kulików
1968	" 8	663	Pokudniewski Władysław	Niemirów	2077	" 1	1784	Drabiał Cyryl	Praga
1969	" 2	617	Jan Ostalowski	Kijów	2078	" 1	1220	Feferber Aleksander	Warszawa
1970	" 2	504	Mikołaj Patreczuk	? Ślązk	2079	" 1	1115	Frankowska	Warszawa
1971	" "	693	Tytus Boliński	Radanz	2080	" 1	1212	Gajewska	Warszawa
1972	" "	369	Dr. Braf Wiktor	Lukatschowitz	2081	" 1	478	Gil Stanisław	Przemysł
1973	" "	281	Waniek Teodor	Hohenstadt	2082	" 1	1831	Hajdukowa Marya	Drohobycz
1974	" "	616	Opman Artur	Warszawa	2083	" 1	1642	Henilerg Bernard	Bealin
1975	" "	67	Ossmann Anna	Goppnigen	2084	" 1	1777	Hurman Michał	Wadowice
1976	Oświęcim 1	74	Grosbart Sabina	Wien	2085	" 1	1644	Iwanyna Marya	Rawa Rnska
1977	Jarosław 1	52	Fedorowicz Mikołaj	Turka	2086	" 1	480	Iwanówna Chafia	Hliboka
1978	" 1	12	Sasło Oryszka	Dobrosin	2087	" 1	1912	Jakubowska Zuzana	Kraków
1979	" 1	187	Cisnowski	Przemysł	2088	" 1	918	Kammel Jan	Wien
1980	" 1	36	Koczek Stefania	Hrubieszów	2089	" 1	1226	Karpyk Marya	Krowica
1981	" 1	307	Kowaleczuk Tadeusz	Gaje obok Lwowa	2090	" 1	1161	Klauricz Chain	Lublin
1982	" 1	970	Strudzińska Felicja	Lublin	2091	" 1	1074	Kondziołka M.	Kraków
1983	Stanisławów 1	2924	Rajak Pawło	Wadowice	2092	" 1	1440	Koty Jan	Wien
1984	" 1	483	Biliczak Władysław	Morawy ?	2093	" 1	1285	Kuryj Piotr	? Węgry
1985	" 1	2063	Blum Leon	?	2094	" 1	1222	Leczewski Wład.	Warszawa
1986	" 1	2301	Bucek Jan	Rawa Ruska	2095	" 1	1920	Akad-Lese Helle	München
1987	" 1	2051	Daneluk Marya	Nowocielgosz	2096	" 1	1129	Ad. v. Luniewski	Radom
1988	" 1	440	Nykoła Dmytro	Wadowice	2097	" 1	34	Aruzsiui Pasztawa	Sarajewo
1989	" 1	2178	Hryczaniuk Ignacy	Sambor	2098	" 1	37	Pasztawa Ramanja	Sarajewo
1990	" 1	2143	Kostyszyn Stefan	Morawy ?	2099	" 1	1330	Marcinkowski Adam	Ołomuniec
1991	" 1	1674	Hawrylyszyn Iwan	Mähr Ostrau	2100	" 1	2131	Morozko Helena	Brodnia
1992	" 1	729	Piasta	Wadowice	2101	" 1	1225	Meruschnitz Józef	Bojan
1993	" 1	633	Semaniuk Wasyl	Mähr. Ostrau	2102	" 1	1203	Masch Fabrik	Halle
1994	" 1	2005	Samson Anca	Debreczyn	2103	" 1	1856	Mikulski Stanisław	Opole
1995	" 1	1173	Pitza Jan	Wegscheid k. Linzu	2104	" 1	1307	Moser Abraham	Wien
1996	Sambor	2657	Andrejko Jan syn	Laszki Zawiazane	2105	" 1	1143	Nowak Stanisław	Borysław
1997	"	4834	Biliński Władysław	Osijek Sławonia	2106	" 1	860	Nowak Janina	Sambor
1998	"	3953	Biłowus S.	Rzeszów	2107	" 1	1198	Nowak Feliks	Pinczów
1999	"	4710	Chilicho Franciszek	Chodorów	2108	" 1	2573	Osiecka J.	Zakopane
2000	"	33	Duma Aleno	Berezna	2109	" 1	1425	Pełka Adas	Feldbach
2001	"	3216	Margit Deiametr	Szombathely	2110	" 1	1911	Perfeniuk Franciszek	Wien
2002	"	2761	Petro Sływka	Lutowiska	2111	" 1	1613	Perda Bazyli	Wien
2003	"	2656	Bundza Marya	Nisko	2112	" 1	1313	Piątkowska Marya	Kraków
2004	"	4111	Gottesman Salomon	Bolechów	2113	" 1	2997	B. 38	Miskolez
2005	"	4013	Hnatyszek Wasyl	Ober Hollebrunn	2114	" 1	1363	Rudyk Stefan	Kraków
2006	"	4870	Kazimierz Kocan	Lwów	2115	" 1	1741	Rybiński Stefan	Krzywda
2007	"	1825	Kuman Regina	Witkowitz	2117	" 1	1828	Selber Alfred	Kraków
2008	"	2595	Kulich Berta	? Böhmen	2117	" 1	1863	Selberg Maurycy	Augerd
2009	"	3568	Meicherim Marya	Wien	2118	" 1	1299	Salzinger Ryfka	Husiatyn
2010	"	1610	Gilówna Rozalia	Tarnów	2119	" 1	492	Semburska Kaz.	Kielce
2011	"	2381	Radikowies Józef	Osaktoria	2120	" 1	108	Stempien Ewa	Sieradz
2012	Lwów 7	849	Balicki Jan	Bolechów	2121	" 1	1885	Szekalski Jan	Berdan
2013	" 7	552	Friemer Juda	Rzeszów	2122	" 1	1288	Topor Eugen	Lwów
2014	" 7	1034	Galangück Hretz	Samosz	2123	" 1	2395	Voriskowa Marya	Horowie
2015	" 7	864	Głowaczewski Wal.	Breronitz	2124	" 1	1263	Węglik Antoni	Piaseczna
2016	" 7	661	Kammermann M.	Sądowa Wisznia	2125	" 1	266	Zborański Józef	Wegscheid k. Linzu
2017	" 7	855	Kamerling Emil	Bukarast	2126	" 1	2243	?	Król. Polskie
2018	" 7	856	Antonitte Kiczán	Bukarast	2127	" 1	1849	Borzymowa Jadwiga	Warszawa
2019	" 7	900	Waleryan Kirin	Łódź	2128	" 1	1693	Stefan Buszczyński	Wien
2020	" 7	642	Lipa Aller	Lwów	2129	" 1	1336	Ciołek Stanisława	Król. Polskie
2021	" 7	779	Morcowa Józefa	Kutethal	2130	" 1	1115	Czerniakowa	Sambor
2022	" 7	756	Pałko Adam	Feldbach	2131	" 1	1619	Drohomyrecki Karol	Mähr. Schönberg
2023	" 7	573	Pikat Józef	Warszawa	2132	" 1	1318	Friedman Natan	Lublin
2024	" 7	1003	Packo Staryk	?	2133	" 1	618	Fuliszewski Jakób	Boryków
2025	" 7	1025	Pilipnia Strusin	Rabka	2134	" 1	1059	Hellas Władysław	Ostrawa
2026	" 7	1009	Masza Teger	Zamość	2135	" 1	1020	Jarosy Henryk	Wien
2027	" 7	968	Toth Lajos	Ujfaherto	2136	" 1	1088	Jasniewski Oleksa	Iwanczany
2028	" 7	1017	Jukiel Waszegoc.	Garwotia	2137	" 1	1377	Horbolko Maksym.	San Della
2029	" 7	597	Wolf ?	Wien	2138	" 1	1766	Kossak Wasyl	Farnopol
2030	Strusów	71	Majka Jan	Wolbrom	2139	" 1	1476	Litwińczuk Jan	Mähr. Schönberg
2031	Przemysł 1	580	Baran Michał	Nowy Sącz	2140	" 1	326	Osiecki Franciszek	Sambor
2032	" 1	1597	Fus Maryan	?	2141	" 1	138	Piątkowski Józef	Lwów
2033	" 1	1895	Głński Włodz.	Kraków	2142	" 1	39	Sliwiński Michał	Zamość
2034	" 1	85	Michał Dral	Kraków	2143	" 1	679	Spieler Ebe	Kurowice
2035	" 1	2666	Hauer Rudolf	Ołomuniec	2144	" 1	1196	Furschwoł G.	Tarnobrzeg
2036	" 1	2360	Krasyj Nykoła	Rudniki	2145	" 1	1038	Wertaus Arnold	Warszawa
2037	" 1	917	Krasyj Nykoła	Rudniki	2146	" 1	2619	Woliński Mikołaj	Warszawa
2038	" 1	2124	Gustaw Konlius	Bolechów	2147	Stryj 1	778	Bezdziejowska Zofia	Warszawa
2039	" 1	2179	Kudyba Aleksan.	Wolanka	2148	" 1	658	Betesta Andrzej	Żurawica
2040	" 1	1515	Puchalska Katarz.	Czerniowce	2149	" 1	625	Bilecki Dmytro	Żurawica
2041	" 1	84	Piechura Jan	Huszt	2150	" 2	250	Bojków Teodor	Insbruck
2042	" 1	3657	Jadwiga Sandor	? Węgry	2151	" 1	541	Fuss Chaim	Sądowa Wisznia
2043	" 1	2279	Werner Wład.	Krems	2152	" 1	631	Gowath Józef	Beregszasz
2044	" 1	3915	Ungerman Alfred	Wien	2153	" 1	994	Leon Hassl	Kołomyja
2045	Borynicze	71	Krejec Julka	Kroacya	2154	" 1	745	Juliska jeligere	Budapest
2046	Sieniawa	332	Jawka Welyniec	Magierów	2155	" 1	501	Iwanowa Anna	Stróże
2047	Sieniawa	493	Katucka Katarzyna	Złoczów	2156	" 1	621	Kuwanca Kolda	Zalutna
2048	"	274	Pasiak Walenty	Przemysł	2157	" 1	164	Trium Kerpacz	Kraków
2049	Dynów	390	Gule Józef	? Węgry	2158	" 2	259	Kalugi Anna	Rohatyn
2050	Medenice	158	Lesiw Mikołaj	Kraków-Pogdórze	2159	" 1	480	Muła Matanka	Uście Zielone
2051	Złoczów	171	Ryszkiewicz Józef	? Węgry	2160	" 1	685	Orzechowski Nykoła	Żurawica
2052	"	244	Pentelei Paulina	Sereth	2161	" 1	747	Procekowna Marya	Żurawica
2053	"	475	Hochberg Jakób	Poriltz	2162	" 2	487	Skowronski Karol	Nyireghara
2054	"	1538	Smolen Wasyl	Sanok	2163	" 1	704	Julius Schaniger	Wien

Numer składu	Miejsce nadania	Numer	Adresat	Miejsce przeznaczenia
2164	Stryj 1	736	Twardochleb Apollonia	Dynów
2165	" 1	140	Müser Findel	Wien
2166	" 1	814	Woszczuk Wasyl	Podgórze
2167	" 1	764	Weissbach Karol	Wiederitzch
2168	" 1	756	L. Buchwalter	Wien
2169	" 2	259	Frau Lea	Stieftlepl
2170	" 1	456	Skrabal Józef	Stein in Kramie
2171	" 1	772	Giteł Weisblum	Wien
2172	Lwów 6	140	Kohn Herman	Jerosław
2173	" 6	673	Habermann Izak	RadziechSw
2174	" 6	124	Bindel Haim	Berlin
2175	" 6	421	Zbiegł Tomasz	Willeinsdorf
2176	" 6	248	Webelmann Zygmunt	Warszawa
2177	Bukowsko	95	Prokep Andrzej	Turyńka
2178	"	126	Hroszcz Franciszek	Korneuburg
2179	"	94	Apostaw Tomasz	Nowy Sącz
2180	Olchowce	61	Hocek Jan	Przemysł
2181	"	34	Sroka Jan	New Jork
2182	"	95	Józef Jaś	New Jork
2183	"	71	Melnyk Stefan	Terezin
2184	"	82	Micka Jarosław	Nowy Sącz
2185	Kraków 14	414	Skoczeń Ignacy	Przemysł
2186	Podgórze	433	Hawłowicz Milius	? Węgry
2187	"	277	Godzik Franciszek	Mähr. Ostrau
2188	Kraków 14	5	Nedwańska Gusta	? Sławonia
2189	Podgórze	185	Szabo Józef	? Węgry
2190	Kraków 14	898	Koryl aan	Wolanka
2191	" 14	306	Benias Marcin	Ołomuniec
2192	" 14	77	Kserusin Jan	Wien
2193	Podgórze	54	Koryl Jan	Wolanka
2194	Kraków 14	498	Bednarczyk Józef	Kielce
2195	" 14	438	Piotrowski Antoni	Tarnów
2196	" 14	416	Beltarar Satuła	Tarnowska Wola
2197	" 14	552	Noga Józef	Lwów
2198	" 14	391	Singer Sal	Kraków
2199	" 14	586	Wender Reigel	Żółkiew
2200	Bełzec	410	?	Padubice
2201	Sołotwina	9	Samaniuk Iwan	Mor. Ostrawa
2202	"	299	Iwantiuk Demetr	Katusz
2203	"	373	Deszkonec Dmytro	Hrubieszów
2204	"	774	Kricak Dmytro	? Węgry
2205	"	271	Weissmann Hersz	Wien
2206	"	317	Humeniak Wasyl	Lwów
2207	"	815	Samżak Anna	Bolechów
2208	"	310	Makarewicz Antoni	Marmarosz Sziget
2209	"	211	Maryniewicz Michał	Arad
2210	"	167	Katrycz Iwan	Hohenstadt
2211	Kołomyja 1	55	Bakaj Petro	? Węgry
2212	" 1	436	Berman Moses	Jarosław
2213	" 1	73	Belosiewicz Dragatin	Krapina
2214	" 1	411	Dałyborek Dmytro	Wien
2215	" 1	458	Goldthal Bélané	Nagyvarad
2216	" 1	446	Szambrowiecki Józef	Nierwiska
2217	" 1	236	Jaworska Jadwiga	Tłumacz
2218	" 1	219	Kowalczyk Andrzej	Bielsko
2219	" 1	296	Kusznierzuk Włodz.	Brensdorf
2220	" 1	286	Sawcznik Hrycko	Bukarest
2221	" 1	745	Senków Michał	Nierwiska
2222	" 1	261	Stebihondek Franc.	Bekesceba
2223	" 1	450	Aron Sturm	Tarnopol
2224	" 1	356	Suchorowski Adam	Szczepreszszn
2225	" 1	104	Ponicki Stanisław	Wien
2226	" 1	28	Procak Anna	Rudki
2227	" 1	71	Pöschl Klara	? Saksonia
2228	" 1	376	Potiutynek Jan	Korneuburg
2229	" 1	186	Pyc Wojciech	Krocianka?
2231	Rymanów 1	757	Biller M.	Lwów
2232	" 1	698	Kilar Jan	Zenback
2233	" 1	744	Andrychowski Iwan	Kraków
2230	Kołomyja 1	457	Werczak Jura	"
2234	Rymanów 1	63	Endras Sowała	? Węgry
2235	Mikulicze	161	Adrejczyszyn Michał	Chotzen
2236	"	186	Jaciewicz Jan	Stenberg
2237	"	70	Syniak Jan	Wadowice
2238	"	46	Wityszyn Wasyl	Gmund.

Listy pieniężne:

Nr. składu	Miejsce nadania	Data nadania	Waga gr.	Adresat	Miejsce przeznaczenia	Kwota		Nadawca
						K	h	
11	Tarnów 1	?	103	Gross Izrael	Rotherdam	Marek		Emilia Gross w Tarnowie
12	Przemysł 1	5/7 1915	33	L. Romano-wski	Poczta polowa 99	37	50	c. k. Komenda dworcowa Mościska

Wzywa się uprawnionych, aby przesyłki te podjął najdalej w przeciągu 6 miesięcy licząc od pierwszego dnia następnego miesiąca po ogłoszeniu niniejszego wykazu w przeciwnym bowiem razie zostaną one stosownie do okoliczności zniszczone lub też w drodze publicznego przetargu sprzedane.

Zwrot kwot znalezionych w przesyłkach, jakoteż uzyskanych ewentualnie ze sprzedaży tychże można będzie żądać w przeciągu dalszych trzech (3) lat.

C. k. galicyjska Dyrekcya poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 28 sierpnia 1918.

C. I. 264/18. Przeciw Hryniowi Adam, w Mikołajowie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Mikołajowie przez Jana Swobodę, rolnika w Mikołajowie, pozew o uznanie i wpis prawa własności roli w Mikołajowie z pn. Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 2 października 1918 o godzinie 9 rano. Celem strzeżenia praw pozwanego Hrynia Adama, w Mikołajowie, ustanawia się p. Andrusia Górnik, rolnika w Mikołajowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Mikołajów, dnia 29 sierpnia 1918. (4378)

Listy zwykle zawierające przedmioty wartościową:

Nr. składu	Miejsce nadania	Adresat	Miejsce przeznaczenia	Zawartość	Nadawca
29	Jarosław 1	Szymków Andrzej	Jarosław	2 kor.	?
30	nieczytelny	nieczytelny	nieczytelny	10 kor.	Aleksander Łukasz?
32	Lwów 1	Mleczko Bolesław	Lwów	2 kor.	"mama"
33	" 1	Niemozanowski Adolf	Lwów	15 hal. znaczek poczt.	Biedziedza?

Pakiety:

Liczba składu	Numer	Nadawczy urząd	Adresat	Miejsce przeznaczenia
295	307	Horyniec	Otylia Leitner	Wiedeń
296	100	Dubiecko	Jan Fuss	Żołynia
297	184	Stanisławów	Besaraba Wasyl	Jarosław
298	102	"	Matwijewicz Jan	Elbe Kostelitz
299	397	Kornicz	Beby Michał	Rawa Ruska
300	451	Kołomyja	Stadniczenko	Gmund
301	410	"	Marcinowski	Cieszyn
302	631	"	Donheniuk M.	Wadowice
303	518	"	Wojciech Stefan	Bąkowiec
304	970	"	Martyniuk M.	Poczta polowa 282
305	959	"	Starczyk Prokop	Odeufurt
306	734	Lwów	Polak Albert	Poczta polowa 240
307	1626	"	Portas Józef	" 408
308	554	"	Krzyżanowski	Kraków
309	226	Rawa Ruska	Romaniszyn	Cieszyn
310	462	"	Freiheits Majer	Poczta polowa 108
311	17	"	Piekun Michał	?
312	395	Rzemysł	Tarnowski Aleksander	Dolina
313	672	" 2	Skorzewski St.	Kraków
314	13	" 2	Cylef Ludwik	Wiedeń
315	215	" 2	Fabryka cukru	Lejpnik
316	459	Rzeszów 2	Korbecki Anton	Poczta polowa 292
317	175	Nowy Targ	Białoń	Nowy Targ
318	1435	Lwów	Osten Michał	Poczta polowa 395
319	672	"	Teodor Tyjunka	Prigniemieri
320	811	"	Wirga K.	Mirzuschlag
321	1640	" 1	Pasławski	Ossowce
322	15	" 6	Frammer B.	Wadowice
323	1456	"	Kuhn Jakób	Poczta polowa 408
324	460	Przemysł	Ostrowski Jan	Prosnitz
325	192	Lwów	Dubianowski Jan	Poczta polowa
326	762	Kraków 14	Malznor Samuel	Wiedeń
327	802	" 14	Zawała Franciszek	Schutz, Rgm. 16 Morawa
328	573	Przemysł	Faust Rafael	Przemysł
329	528	Lwów 5	Feuerstein R.	Wiedeń
330	2346	" 1	Szpital rezerwowo 2	Jarosław
331	1597	" 8	Dobrzański St.	Zakopane
332	48	Kołomyja	Waffentau Mozes	Wiedeń
333	36	Poczta polowa 6	Pajuk Izidor	Drahotusch
334	689	Kołomyja	Krupiak	Poczta polowa 642
335	450	Przemysł	Hrysin Michał	Lublana
336	154	Lwów 5	Gżycki St.	W. Neustadt
337	128	"	Obóz wychodźców	Gmund
338	277	Sędziszów	Chorystan Stefan	Poczta polowa
339	364	Nowy Sącz	Freund Józef	Berno
340	2684	Lwów	Kukla Michał	Morawa Ostrowska
341	793	" 1	Federkiewicz F.	Lwów
342	2396	"	Ekiert Michał	"
343	287	" 2	Sabadase Wł.	Kraków
344	2446	"	Hołyk Jan	Poczta polowa 605
345	207	" 4	Drewniak Józef	" 388
347	609	Przemysł	Piotr Lacyk	Nowy Sącz
348	857	"	Szynkał Wasyl	Żurawica
349	856	"	Styśło Józef	Przemysł
350	528	"	Paczynko K.	"
351	507	"	Obuchowski T.	"
352	593	" 2	Wilczar H.	Göding
353	100	Wadowice	Mleczarska	Izdebnik
354	524	Kołomyja 1	Birnbaum	Poczta polowa 408
355	839	"	Lukaniuk	Zabrek
356	329	"	Koppel Ch.	Poczta polowa 723
357	19	Kraków	Kornhauser L.	Lutcza
358	954	Kołomyja 1	Katz Regina	Franzensbad
359	56	" 1	Szawęga Józef	Frajoberthal
360	553	Kraków	Misiótek	Kraków
361	424	Kołomyja	Zahler Lipa	Poczta polowa 408
362	141	"	Wagner Hugo	Berno
363	189	Sądowa Wisznia	Zwierzyńska W.	Poczta polowa 408
364	73	Radymno	Bregen Teodor	" 408
365	121	Stanisławów	Włodnik	Bochnia
366	152	Zniestienie	Biarostocki St.	Bruck
369	536	Kołomyja 1	Drohannik D.	Morawa Ostrowska
371	896	Tarnów	Grün Izrael	Szeremingen
372	117	Kołomyja	Wilczeniuk W.	Morawska Ostrawka
373	27	Przemysł	Stieber	Dornfeld
374	159	Radziechów	Kuźnia	Kraków 14
375	1687	Lwów	Huber N.	St. Fiden

C. I. 121/18 (2). Przeciw Mikołajowi Naumko ze Sałaszów, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. Sądu powiatowego w Uhnowie przez Teodora Kućko i Kłymka Kućko pozew o ojcostwo i alimentację. Na podstawie pozwu wyznaczona została audyencyja do ustnej rozprawy na dzień 16 października 1918 o godzinie 9 przed południem, Sala Nr. 4. Celem strzeżenia praw Mikołaja Naumko, ustanawia się

p. Iwana Hajduczek, rolnika w Sałaszach, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Mikołaja Naumko w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Uhnów, dnia 7 września 1918. (4392)

L. 127.884/342

(4351 2-3)

E d y k t.

Orzeczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 11 stycznia 1911 r. L. VIII. a. 2007/20 pozwolono w zasadzie Kazimierzowi Przybyłowskiemu, właścicielowi dóbr Uniż, na urządzenie Zakładu do wyzyskania siły wodnej na Dniestrze od km. 185 do km. 188 tej rzeki na przestrzeni od gminy Uniż do gminy Kopaczynice i oznajmiono mu, że przed rozpoczęciem budowy Zakładu ma przedłożyć szczegółowy projekt budowy, celem uzyskania pozwolenia władzy wodnej na te urządzenia.

Obecnie przedłożył wspomniany właściciel dóbr projekt szczegółowy budowy wymienionego Zakładu i zarazem wniósł żądanie o przyznanie mu prawa poboru wody z Dniestru w ilości 120 m.³ na sekundę, zamiast oznaczonej w konsensie z roku 1911 45 m.³ na sekundę.

C. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości po myśli § 82 ustawy wodnej, że celem zbadania dopuszczalności wykonania podanych w projekcie szczegółowym budowl i większego poboru wody z koryta Dniestru zarządza dochodzenie wodnoprawne na miejscu w Uniżu, w dniu 8 października 1918 pod kierunkiem c. k. radcy Namiestnictwa Jana Niewiadomskiego i przy udziale c. k. komisarsza budownictwa inżyniera Władysława Kęckiego, jako znawcy technicznego. Komisja zbiera się o godzinie 10 przed południem w kancelarii przełożenia obszaru dworskiego w Uniżu.

Plany projektu i wykaz interesentów wyłożone będą do przejrzania dla ogółu przez dni 14 począwszy od dnia 20 września 1918 w c. k. Starostwie w Horodence w godzinach urzędowych.

W tym okresie czasu mogą być wnoszone wszelkie zarzuty przeciw projektowi do Starostwa w Horodence, a następnie przy komisji, późniejsze zaś nie będą uwzględnione, a interesenci będą uważani za zgadzających się z projektem.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 31 sierpnia 1918.

Cg. II. 100/18 Przeciw Sebastianowi Armuziewiczowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. Sądu powiatowego w Leżajsku przez Katarzynę Armuziewiczową pozew o własność gruntu. Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na 6 września 1918, godz. 10 rano. Celem strzeżenia praw Sebastiana Armuziewicza ustanawia się p. dr. Szczepańskiego w Leżajsku, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Sebastiana Armuziewicza w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Leżajsk, dnia 21 sierpnia 1918. (4390)

Prez. 2168 18/18. Prezydium c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianowało przewodniczącym Trybunału Sądu przysięgłych przy Sądzie krajowym w Krakowie na V. kadencję zwyczajną rozpoczynającą się dnia 4 listopada 1918 o godz. 9 rano c. k. radcę Dworu i kierownika sądu krajowego karnego Rudolfa Pelza, zaś zastępcami przewodniczącego c. k. radców Sądu krajowego wyższego: dr. Wilhelma Grodyńskiego, dr. Mieczysława Kieckiego, Czesława Obtułowicza, Romualda Radwańskiego i dr. Stanisława Trzaskowskiego, oraz c. k. radców Sądu krajowego: dr. Jana Stołyhwę, dr. Władysława Federowicza, Feliksa Franica, dr. Jana Czernego, dr. Franciszka Wajdę, dr. Augustyna Olszewskiego, dr. Karola Ja-

kubowskiego, Zygmunta Rutowskiego, Piotra Pattaka, Konrada Czernieckiego, Adama Szczerbę, Władysława Rechowicza i Ignacego Szajdzickiego.

Prezydium c. k. Sądu krajowego karnego.

Kraków, dnia 12 września 1918. (4387)

C. III. 233/18 (1). Przeciw Józefowi Hyblowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. Sądu powiatowego w Limanowej przez Macieja Króla pozew o własność gruntu. Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 20 września 1918. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Hammerschlagę, adwokata w Limanowej, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy.

Limanowa, 17 sierpnia 1918. (4391 1-3)

P. 306/15 (7). Andrzej Machnyk zmarł dnia 12 października 1914 r. w Berehach. Ostatnie rozporządzenie znalezione. Zacharęgo Machnyk, Andrzeja Machnyk i Katarzynę zam. Hraj, jako ustawowych spadkobierców, których miejsca pobytu sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego zgłosili się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnych Zacharęgo Machnyka kuratora p. Iwana Marcza, wójta z Berehów, zaś dla reszty spadkobierców kuratora p. dr. Schaffera, adwokata z Ustrzyk.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Ustrzyki, 15 lipca 1918. (4393 1-3)

C. I. 184 18 (1). Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Nechemiemu Weissmanowi, z Bukaczowic, wniesiony został przez niewiadomego z miejsca pobytu Petro Pojasnyka, przez kuratorkę Maryę Pojasnyka, żonę Petra, w Słobdzie bukaczowieckiej, pozew o uznanie prawa własności do realności obj. lwh. 821 ks. gr. gminy Bukaczowce i oddanie posiadania zpn. Na podstawie tego pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 16 października 1918 godzinie 9 przed południem drzwi 8. Celem strzeżenia praw nieznanego z miejsca pobytu Nechemje Weissmana, ustanawia się p. adwokata dr. Schmorak kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Nechemje Weissmana w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bursztyn, dnia 27 sierpnia 1918. (4285)

L. 998. Ascher Ornstein, emer. c. k. radca sądu krajowego i adwokat w Pruchniku, przesiedla się do Lwowa.

Wydział Izby Adwokatów.

Przemysł, dnia 23 sierpnia 1918. (4395)

C. III. 191/18 (1). Przeciw Maryi z Tymezuków Romaniuk, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brodach przez Stefana Romaniuka, syna Fedka, z Jazłowczyka, zastąpionego przez dr. Byka, adwokata w Brodach, pozew o odwołanie darowizny. Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 25 października 1918 przed południem w tutejszym Sądzie Sala Nr. 31 I. p. Celem strzeżenia praw

nieznanej z miejsca pobytu Maryi z Tymezuków Romaniuk ustanawia się p. dr. Efroicha, adwokata w Brodach, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Brody, dnia 7 września 1918. (4376)

Konkursa

L. 14381

(4365 1-3)

Konkurs.

Magistrat miasta Rzeszowa na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 22 sierpnia 1918 rozpisuje niniejszym konkursem na posadę praktykanta koncepcyjnego.

Do posady przywiązane jest adnutum w rocznej kwocie 1600 kor., tudzież na czas obecnych stosunków dodatek drożyzniany i na mieszkanie w rocznej kwocie 1.400 kor., razem przeto 3 000 koron.

Posada jest prowizoryczną, stabilizacya nastąpić może za uchwałą Rady miejskiej po upływie służby prowizorycznej. Inne prawa i obowiązki, jak niemniej dalszy awans unormowane są statutem organizacyjnym dla urzędników gminy miasta Rzeszowa.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni przedłożyć:

1. metrykę urodzenia,
2. świadectwa ukończenia studiów prawnych i złożenia egzaminów państwowych, względnie stopnia doktora praw,
3. świadectwo życia nieposzlakowanego,

4. świadectwo zdolności fizycznej,

5. dowody zadośćuczynienia powinności wojskowej,

6. certyfikat przynależności.

Podania wnosić należy do Magistratu miasta Rzeszowa w terminie do 10 października 1918.

Magistrat królewskiego wolnego miasta.

Rzeszów, dnia 11 września 1918.

Burmistrz:

Dr. Krogulski m. p.

Amortyzacye

T. 10/18 4. Na wniosek Chaima Schrage w Przemyslanach jako renitenta, zarządza się postępowanie celem umorzenia weksli, które miały zaginąć. Jeden weksel opiewał na kwotę 200 K wystawiony w Przemyslanach dnia 15/6 1914 płatny 15/9 1914, przyjęty przez Teofila Jasińskiego i Jana Żołnierskiego. Drugi weksel opiewał na kwotę 100 K wystawiony w Przemyslanach 15/6 1914 płatny 15/9 1914 przyjęty przez Michała Bodnara i przez Osyasza Pfeffera żyrowany. Trzeci weksel opiewał na 200 K wystawiony w roku 1912 płatny 3/4 1913 przyjęty przez Mosea Zwebena. Wzywa się posiadacza tych weksli, aby je do dni 45 od dnia ogłoszenia edyktu przedłożył sądowi. W razie przeciwnym zostaną uznane za umorzone i bez znaczenia.

C. k. sąd obwodowy, Oddz. IV.

Brazań, 28 lipca 1918. (4253)

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ogłoszenie.

Rada Nadzorcza i Zawiadostwo Polskiego Związku kupców i producentów bydła i nierogacizny, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we Lwowie, zawiadamia że

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

Spółników Polskiego Związku kupców i producentów bydła i nierogacizny, spółki z ogr. odpowiedzialnością we Lwowie odbędzie się dnia 5 października 1918 o godzinie 8 rano w wielkiej sali Izby rękodzielniczej przy pl. Strzeleckim we Lwowie I. piętro.

W razie nieprzyjścia do skutku Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia z powodu braku wymaganego kompletu (art. XIX. kontraktu Spółki), odbędzie się tego samego dnia o godzinie 10 rano w tym samym lokalu z tym samym porządkiem dziennym ponowne Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie, które bez względu na ilość obecnych członków i wysokość reprezentowanego przez nich kapitału prawomocnie uchwałać będzie (art. XXIII. kontraktu Spółki). — Spółnikom wolno brać udział w Walnym Zgromadzeniu przez pełnomocników na podstawie pisemnego pełnomocnictwa. — Pełnomocnictwo takie może być udzielone tylko członkom Spółki (art. XXI. kontraktu Spółki). — Przy głosowaniu każda wpłacona kwota pięć tysięcy koron przyznanego kontraktem Spółki udziału daje jeden głos. Żaden jednak Spółnik nie może mieć więcej niż pięć głosów (art. XX. kontraktu Spółki).

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z dotychczasowych czynności i wniosek na zatwierdzenie kontraktu kupna sprzedaży Zakładów przemysłowych Spółki.
2. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej.
3. Wniosek Rady nadzorczej na rozwiązanie i likwidacyę Spółki, oraz wybór likwidatorów po myśli art. XIX. ust. 6 kontraktu Spółki, a następnie połączenia się z Galicyjskim Akcyjnym Bankiem Kupieckim we Lwowie.

Lwów, dnia 16 września 1918.

Rada Nadzorcza i Zawiadostwo Polskiego Związku kupców i producentów bydła i nierogacizny, spółka z ogr. odpow. we Lwowie.

Posługaczkę przyjmuje na tychmiast, Karola Ludwika 35, II. p., drzwi 10.

Kupię futro podróżne i baraniec na nogi. Zgłoszenia: Z. Ignarowicz, Podleńskiego 7, I. p. (4354 2-3)

KUPUJE
Złoto, Srebro, Brylanty, wszelką Biżuterję i antyczną placąc cenę najwyższą
F. KWASNIEWSKI
Jubiler, pl. Hallicki 1. 8.

Motor ropny

50 HP.

czterótektowy

do sprzedania.

Lwów, ul. Kubasiewicza 5, fabryka pomp.

Kroje

„FAVORIT“

znane z dokładności do nabycia u wyjątkowego zastępcy

Henryka Buchstaba
Biuro dzienników i ogłoszeń Lwów, Karola Ludwika 21.

2 chłopców do posługi

poszukuje drukarnia Władysława Łozińskiego, ul. Czarnieckiego 12, za dobrem wynagrodzeniem. Zgłoszenia do Zarządu drukarni.

Adresy mieszkańców Lwowa wysyła „Wydawnictwo Księgi Adresowej“ za opłatą 50 hal. za adres, za kilka lub kilkanaście adresów policzyć się po 40 hal. Porto opłaca Wydawnictwo. Należytość można uiścić znaczkami pocztowymi. Adres: Lwów, ul. Grottingera 1. 6.

Kolportera do roznoszenia gazet poszukuje biuro dzienników H. Buchstaba, ul. Karola Ludwika 21.

Świerzby, liszaje, parchy

usuwa najszybciej dr. Flescha oryginalna, prawnie ochroniona maść Skaboform, nie brudzi, zupełnie bezwonna. Próbný słoik kor. 2-30, duży słoik kor. 4-—, porcja familijna kor. 11-—. Paczować na markę ochronną „Skaboform“. Główne składy: Lwów: Aptekarz S. Hay; Kraków: Apteka pod „Białym Orłem“, Rynek gł. A—B 45; Apt. pod „Złotym Orłem“ Wilh. Ehrlicha w Krakowie Krakowska 11; Przemysł: C. k. obw. apt. M. Schwarza; Jarosław: Apteka pod „Czarnym Orłem“ Józefa Rohma; Tarnów: Apteka obwodowa J. Niesiołowskiego; Drohobycz: Apteka pod „Opatrnością“ G. F. Tobiaszka; Kołomyja: Apteka obwodowa dr. Stefana Stenzla; Nowy Sącz: Apteka Marcina Gorzeckiego. Główny skład dla Rzeszowa i okolicy: c. k. obwodowa apteka w Rzeszowie ul. Trzeciego Maja; Stryj: Apteka pod „Węgierską koroną“ A. Sternberga. (2191)

Galicyjski Ziemiński Bank Kredytowy

Tow. Akcyjne LWÓW, 3-go Maja I. 5,

przyjmuje

wkładki oszczędności
na 4⁰/₁₀₀.

Wkładki do 5000 K. wypłaca Bank bez wypowiedzenia. (2601)

Popielnice

STANISŁAW ABL

Lwów,

Karola Ludwika 11

(naprzeciw pomnika Sobieskiego).

(5402 83—121)